

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Revolucija Maskolijoje.

Pereitą savaitę keliose vietose buvo mėsos ir carotarnų bombos, bet ne visur su pasekmėmis. Nenudėjo nė vieno iš svarbesnių būdinių.

Užpuolimai ant traukių gabenančių rando pinigų pasi-taiko, bet jau revoliucionieri-ams nepasisekė palmti di-desnė pinigų suma. Matyt rando pinigai geriau saugo-jami.

Užtai ir rando parengti ka-rės laiko teismai nemiega, darbuojasi ir siūnia ant kar-tuvių kaltus ir nekalčius. Kaip matyt, valdžioms rupi su tų sudų pagelba ne teisy-bė surasti, bet vien gaudinti ir erzinti žmonis. Viršini-nkai baudžia už žmoniškumą net saunius tokių sudų. Kadangi karės laiko teismo oficerai Odesoj, nagrinėję bylą vieno darbininko, nera-do pakaktinai kaltės, o bijojo apkaltintą paleisti, pareika-lavo, kad sudžia tirinėtojas geriau ištirtų minėto darbi-ninko prasizengimus. Rei-kalavimas gana teisingas, bet užtai sanarijai minėto sudo li-kosi nubausti: Odesos ge-neral-gubernatoriaus visiems oficerams, minėto sudo sana-riams, prisakė visi atsisai-pinti iš kariūnės. Už tei-singumą mat baudžia oficie-rus. Neįstaba todėl jeigu rando šalininkų eilėse, ypač gi biurokratijos eilėse teip mažai teisingumo, teip daug demoralizacijos, ji visa supu-vusi, negali nė suprasti pa-sekmių savo nedorių darbų.

Iš kur terp biurokratų gali būti dori ir teisingi, jeigu, kaip matome, tik už norą iš-tirti teisybę jenerolas Kaul-bars išveda iš kariūnės oficerius kariškojo teismo? Tas atsitikimas nėra išėmi-mu, tokių buva ir buvo Ma-skolijoje daug. Dar nebuvo karės laiko teismų, o pa-prastuose teismuose visos politi-škos bylos rėmėsi ne ant jie-škojimo teisybės, bet buvo tikra komedija, kariškioje gi teismai yra jau vien išjuo-kimu teisybės. Kariškioje sudai, nors ir norėtų ištirti teisybę, negali, kadangi ne-turi nė laiko. Perkratinėji-mas bylų ir išpildymas nu-sprendimų turi būti atliktas i 24 valandas. To dar nepa-kanka. Buvo jau atsitiki-mai, kad general-gubernato-riai uždraudė geresniems ad-vokatams, ypač tokiems, ku-riems kartais pasiseka kaip koki žmogų nuo kartuvių iš-gelbėti, atkakti i tokius ap-skritius, kur tankiausiai dar-buojasi kariškioje teismai.

Antai Latvijos general-gu-bernatoriaus Sologub uždrau-dė advokatui Sokolovui at-kakti i Rygą ir ginti kaltina-mus kariškių sudų. To-liau, turbūt, kvailumas caro valdžios palaikėjų eiti negali.

Jeigu kas nupeikia kovo-jančius bomboms su biau-resniais caro valdžios būde-liais, tai negali nepiekti val-džios. Ji, besigriebdama, kaip girtuoklis tvoros, pri-vertos ir žiaurumo, mynoda-ma elementariskius, net ma-žiems vaikams suprantamus doros principus, palaikymui savo įtekėmės besigriebdama nedoraisiu ginklų, vertia

visus, mylinčius teisybę, griebtiesi keršto ir panašių ginklų. Kerštą gimdo val-džių pasielgimas, o jie, kaip visi numano, yra spangas, kartais kreipiasi prieš kal-tus, kartais gal ir prieš ne-kalčius. Kaip Stolyfino pa-remti kariški teismai ma-žiausiai rupinasi apie suradi-mą teisybę, teip ir revoliuci-onierių bombos ir braunin-gai, kurie teipgi yra ne vien atsiginimo, bet ir keršto gin-klų, gal ne visada pataiko ten, kur reikia, užgauna kal-tus ir nekalčius. Ne be pa-mato patarlė sako: kas sėja vėją, tas renka audrą. Ca-ras su visokių Trepovų, Dur-novų, Stolyfinų, Kaulbarsų ir jiems panašių mažesnių ir didesnių sunų ir sunyčių jau nuo seniai sėja vėją. Jam todėl reikia ir vaisius jo pa-sėtos sėklos surinkti; gaila vien, kad ją turi rinkti ir vi-sai nekalti žmonės. Bet au-srai spanga, ji neturi nė lai-ko, nė galės kaltus nuo ne-kaltų atskirti, apsaugoti pa-skutiniuosius.

Lenkijos policija garsina, jog jai pasisekė sugauti abu-du revoliucionierių vadovu ir 20 vyrų, dalyvavusių už-puolime ant geležinkelio tru-kio netoli stacijos Rogov, Lenkijoje. Užpuolimas buvo 8 d. lapkričio. Tasyk revoliucionieriams pasisekė pa-griebti 650000 dol. rando pi-nigų.

Giriasi ir Peterburgo poli-cija, jog jai pasisekė sugauti ir moterį, kuriai su rando pi-nigais, atimtais nuo kasie-rius Hermano, pasisekė pa-bėgti. Pinigų gudino nera-do. Policija užtikrina, jog ta moteriškė esanti žydelkai-tė.

Ar teisingi tie ypač Peter-burgo policijos pasigyrimai, nežinia. Ant galo, teisybės gal žmonės visai nė nežino-ti. Juk suimtus pasmerks kari-ški sudai bū ilgų tirinėjimų ir darodimų, remis tik ant policijos ir žandarų apėkun-dimų, kaip paprastai daro. Gal but teipgi, kad tyčia policija leidžia tokius paskalus kad bent fanatikus su juodašimčiais kur nors už-siundyti ant žydų. Juk jau ne sykį Stolyfino policija, parengimui skerdynių, grie-bėsi dar biauresnių įnagių.

Stolypin išsiuntinėjo jau gubernatoriams prisakymus, neveliau kaip iki 1 d. gruodžio pristatyti surašus rinkė-jų naujos dumos atstovų. Todėl policija smarkiaus pra-duo darbuotis, žinoma, sa-viškai: ji kėmė i kalėjimus visus jai nepatinkančius rin-kėjus ir spėjamus kandida-tus, kad toki negalėtų nė rinkti, nė būti išrinktais.

Ar sudemoralizuota policija įstengs tokiu ginklu paru-pinti Stolypinui prilankią dumą, galima abejoti. Ne-dora sėkla jau niekur gerų vaisių neišduoda.

Su duma Stolyfino mini-sterija skubinasi. Matyt raudui vėl reikalingi pinigai, o be dumos užrubežių ban-kių neduoda; todėl, tur-but, jis skubina rinkimus, tik nežinia, ar su antra du-ma pasiseks apdumti akis užrubežių bankieriams, apsi-rikusiems ant išvaikytosios.

Užrubežių laikraščiai nuo-latai garsina žinias gautas iš Peterburgo, i buk? Stolypin

nori ateistatyndinti ir buk jo vietą vėl užims sugryžęs da-bar iš užrubežių Witte. Kiek teisybės yra tuose paskaluo-se, sunku įspėti. Jeigu Witte pasiseks išmesti nuo užrubežių bankierių paskolą, gal caras jį ir apdovanos ko-kiu urėdu. Kiti laikraščiai rašo, buk jis bus paskirtas ambasadoriu Prancūzijoje, tur-but kad parankiau but vest tarybas su Prancūzijos ban-kieriais. Jeigu gaus pasko-lą, tasyk gal caras vėl pada-rys jį ministerių pirminin-ku, tik klausymas, ar nau-dinga bus tą urėdą priimti.

Jeigu jis, badamas mini-sterių pirmininku, negalėjo to urėdo palaikyti, kadaugi neturėjo parėmėjų, tai kas jam naujoje dumoje galėtų daugiau parėmėjų parupinti? Žinoma, to nedarys Stolypin, kuriam rupi visai kas kitas: jis rupina sau, o ne Witte prielankią dumą, bet nežinia ar jam geriau pasiseks.

Italija.

Ryme, 18 d. lapkričio ka-talikai iškilmingai apvaik-šiojo sukaktuves pašventini-mo didžiausios ant svieto ka-talikiškos bažnyčios, Švento Petro bažnyčios. Bažnyčia ta pastatyta pabaigoj I am-žiaus po Chr. ant kapo Šven-to Petro. Ant dievmaldy-stos susirinko labai daug žmonių. Buvo manoma, kad pats popiežius atkaks ant dievmaldystos, bet tas paskalas buvo neteisingas: popiežius nepribuvo. Jo vie-toj atėjo tik kardinolas Ram-pola.

Mišios baigėsi, laikantis mišias prie Šv. Petronėlės al-toriaus kunigas atsigrėžė su paskutiniu palaiminimu su-sirinkusiems. Tasyk plyšo nežinia keno pamesta bomba su baisiu trenkumu ir bažny-čia prisipildė dūmų.

Persigandę žmonės pradė-jo bėgti laukan, nors kuni-gas, stovintis prie altoriaus, bandė įkalbinėti, kad tai yra vien balsas kanuolės šuvo reikiandio pietus, bet jo per-tikrinėjimų žmonės neklau-sė, kadangi dumai bažnyčioj rodė, jog eksplozija atsitiko ne lauke.

Bomba buvo padėta po pa-rengtais bažnyčioj pastovais darbininkams taisautiems Švento Klemenso kapą. Nuo eksplozijos mediniai pastovai buvo užsidegę, bet ugnį grei-tai užgesino. Nelaimių su žmonėmis nebuvo ir nuosto-liai bažnyčioj padaryti nedi-deli.

Kadangi bomba buvo pa-rako pripildyta ir padirbta negerai, tai mano, kad ją pa-dirbo koks kaiminis anarchis-tas arba koks katalkykstas ar popiežiaus priešinys. Gal but teipgi, kad tokią nelabai vodingą eksploziją parengė, pakėlimui puolančios popie-žiaus įtekėmės, jo karšti prita-rėjai.

Kačda užvaizėtojas popie-žiaus rumų atėjo i jo kamba-rį ir pranešė apie eksploziją bažnyčioj, popiežius išsigan-do, bet dažinojė, kad ex-plozija žmonių neuzgavo ir bažnyčioj mažai nuostolių pridirbo, puolė ant kelių ir meldėsi.

Popiežius prieš eksploziją gavo diktatą gazdiančių lai-škų, kuriuose žadama buvo jį užmušti. Laiknuose pasa-kyta, jog anarchistai turi

pakaktinai pajiegti išnaikyti visokias įtaisas parengtas bažnyčių ir kariškos galybės. Jeigu bomba bažnyčioj Šv. Petro yra vienu iš tų gaudintųjų darbų, tai visai priešingus išduoda vaisius: ji vien padidina popiežiaus įtekėmę, ne ją naikina. Po eksplozijai popiežius iš visų svieto kraštų ir tai nevien nuo katalikų, gauna daug telegramų su išreikimu sim-patijos ir džiaugsmo, kad eksplozija jo neuzgavo.

Prancūzija.

Prancūzija savo politiškuo-se siekiuose laikosi vis su Anglija, net i Morokko pa-krantes Anglija ir Prancūz-ja siūnia sujungtas laivy-nes. Naujas Prancūzijos ministerių pirmininkas Cle-menceau apreiškė vienok, jog jis stengsis sautaiką pa-laikyti ir bandys labiau susi-draugauti ir su Vokietija, jeigu tik ta jo noro nenai-kys.

Prancūzijos rando komis-ijos surašinėja dabar bažny-čių turtus. Kariūnė vi-sur parengta padėti policijai, jeigu fanatikai kur norėtų surašymo nedaileisti. Dide-snių pasipriešinimų vienok iki šiol nebūvo niekur.

IŠ LIETUVOS.

Iš Vilniaus.

16 d. spalio Vilniaus tei-smo rumas, be prisiekusiųjų posėdininkų dalyvavimo, na-grinėjo šias politikos bylas: 1) apie Possello dirbtuvės mechaniką Vileikioje Kailli-ną, kurį perėitais metais su-ėmė su 26 egz. soc. demokra-tų atsisaukimų, kurstančių atimti iš dvarininkų žemę. Ramas pasmerkė jį 4 mėne-siams kalėjimui, užskaitant laiką 6½ mėn., kurį jie jau prabuvo kalėjime, ir todėl tuojaus po teismo Kailliuną paleido. 2) Apie mokytoją Kizberą, pas kurį rado soc. demokratų partijos 96 kny-geles ir 200 atsisaukimų len-ky kalboje. Kizberą pa-merkė 6 mėnesiams kalėjim-o, užskaitant vieną mėnesį, kurį jis jau atsėdėjo. 3) Apie mokytoją Suskevičių, apkaltintą už slėpimą Min-ske 32 egzempliorių atsisau-kimų i kareivius. Suskevi-čių pasmerkė 4 mėn. kalėjimui, užskaitant 3½ atsėdėtus mėnesius.

14 d. spalio Vilniaus ap-skrities teismas pris. posėdi-ninkams dalyvaujant, nagri-nėjo bylą Juozo Butkevi-čiaus, valstiečių Riabovo, Gaidukevičiaus, Kahano (ku-ris pasimirė laike tardymo) ir Plečnickio, apkaltintų ple-šime.

Teismas Riabovą išteisino, Butkevičių pasmerkė 9 me-tams katorgos, Gaidukevičių 8 met. ir Plečnickį 6 metams.

Apsaugos skyrius naktį i 13 d. spalio, suėmė 26 žmo-nes priklausančius soc. revoliucionierių, anarchistų ir ginkluotos organizacijos par-tijoms. Atimti iš jų ginklai ir laisakai.

6 d. spalio Halberstadto bute, Preobraženskioje gatvė-j, policija suėmė vietinių mokyklų mokinius: 2-os gim-nazijos — Barkoną, 1-mos gimnazijos — Klibanskį, pai-symo mokyklą — Rabinovi-

čių ir Šerlaną, komercijos mokyklą — Jochvedą, Hal-berstadto ir Cieslų, mokytojų instituto — Polivodą, mer-gaičių komercijos mokyklą mokinę Abramovič ir baigiu-sią gimnaziją merginą Gold-man. Dabar mokslo apskri-čio globėjas paliepė suimtu-jų mokinių mokyklų virši-ninkams pašalinti laikinai tuos mokinius iš mokyklų, kaip dalyvavusius valdžiai priešingame susirinkime, kol nebus išaiškintas jų prasi-kaltimas.

Naktį, i 18 d. spalio, poli-cija padarė kratą pas buvusį krasos-telegrafo valdininką Volosievichį. Jį suėmė, ap-saugos skyriui paliepus.

Šiomis dienomis policija padarė kratą Poltavos gatvė-j Nr. 14 Vasenviedieskio bute, Aleksandro valdžiai gatvėje Nr. 58 pas Rabinovi-čių, Rudnickoj gat. Nr. 7 pas Adielskį ir Nr. 18 pas Tiktiną. Visus 4 suėmė.

Naktį i 18 d. spalio poli-cija padarė kratą Zavalnoje gatvėje, Kozielo namuose, Leibos Sirota bute. Nieko įtariamo nerado. Jo sunų Salamoną suėmė.

Dabartinėse Vilniaus, Švenčionų ir kitų stočių ne-uzklaustų prekių licitacijose atrasta daugybė neuzklaustų siuntinių su juodašimčių „ti-krųjų rusų“ ir žinoma: Po-čaevskos lavros leidimais.

Dumos atstovas iš Vil-niaus, žydas Lewin, ant gar-laivio „America“ iškeliavo i New Yorką. Dėl pasirašy-mo po Viborgo manifestu mat valdžios stengėsi jį su-areštuoti.

Apšvietos ministerija leido atverti šiais metais privati-škomis lėšomis 180 vidutinių mokyklų. Iš jų, Vilniaus apskrityje — 3 vyrų gimna-zijas, 1 progimnaziją, 1 reali-nę mokyklą, 5 mergaičių gimnazijas ir 13 progimnazi-jų. Rygos apskrityje — 1 vyrų gimnaziją, 1 progimna-ziją, 3 realines mokyklas, 4 mergaičių gimnazijas ir 3 mergaičių progimnazijas. Varšavos apskrityje — 1 vy-rų gimnaziją ir 1 mergaičių gimnaziją.

Naktį i 16 d. spalio apsau-gos skyrius suėmė 24 žmonis, jų tarpe 2-os gimnazijos mo-kinį Preisą už priklausomy-bę revoliucijos organizaci-joms. Konfiskavo uždraustą literatūrą.

Policija padarė Didžiojoje gatvėje Nr. 25 kratą.

Naktį, i 17 d. spalio, poli-cija padarė kratą chemikal-techniškos mokyklos mokinių Šeligovo ir Sudzilausko bu-te. Nieko įtariamo nerado.

Policija padarė kratą Vil-niaus gatvėje Nr. 25.

16 d. spalio visame mieste, ypač Zavalnoje ir Vokiečių gatvėse įdodinėjo kazokų pa-trulės.

Keptuvių darbininkų strai-kas pasibaigė 15 d. spalio. Visi darbininkų reikalavimai išpildyti.

„V. Ž.“

Iš Kauno.

Kaune, Tilmanso dirbtu-vės iždininką užpuolė keli žmonės. Iždininką sužeidė. Užpuolikai manė gausią daug pinigų, bet rado vos 60 rbl.

Kauno gubernatoriaus nu-siuntė žemiečių viršininkams

cirkuliara, kuriuo, dėlėi Vil-niaus, Kauno ir Gardino ge-neral-gubernatoriaus patari-mų, apginimui pravoslavų ir katalikų bažnyčių, pataria žemiečių viršininkams, susi-tarus su kaimo drangijomis, sutaisyti ypatingą sąrgybą iš vietinių valstiečių ir kaimo gyventojų, ir apie tą prane-šti ne vėliaus, kaip 20 d. spalio.

10 d. spalio kun. Olšev-skis, Šv. Kryžiaus bažnyčios kleb., gavo nuo Vilniaus mokslo apskričio globėjo lei-dimą atidengti 3 dviklasines mokyklas su prirengiamomis klaisomis.

Kaune 15 d. lapkričio suė-mė 57 saparius revoliucio-nierių organizacijos.

Rugsėjo 21 d. buvusiam Peterburgo dvasioskosios aka-demijos profesorui kun. Al. Dambrauskui leista išleidinē-ti Kaune mėnesinį lietuvių laikraštį „Draugija“ šiuo programu:

I. Literatūros skyrius (A-pysakos, eilės, dramatiški veikalai ir t. p.).

II. Mokslo skyrius (Filoso-fija, socijologija, gamtomok-slis, istorija ir t. p.).

III. Politikos skyrius (Ap-žvalga svarbesniųjų atsitiki-mų visuomeniškai politiška-me gyvenime Lietuvos, Rusi-jos ir užsienio).

IV. Bažnyčios ir teologi-jos dalykų skyrius (Klausy-mai apologetiški, kanoniki, liturgisti ir t. p.).

V. Kritikos skyrius (Per-žvalga laikraščių — lietuvi-škų, lenkiškų, rusiškų ir už-sienio, o teippat naujai išėju-sių knygų lietuvių kalboje ir kitose).

VI. Iš Lietuvos gyvenimo (Referatai, pranešimai, su-manymai, projektai ir ap-skritai — visoki klausimai, paliečiantieji visuomenišką-jį lietuvių gyvenimą).

VII. Administracijos daly-kų skyrius (Svarbiausi val-džios parėdymai, nauji įsta-tymai, nutarimai, paliepi-mai ir t. p.).

„Draugijos“ kaina — me-tams 6 rubl. Pirmasis nu-meris išeis gruodžio mėnesy-je.

„V. Ž.“

Iš Krukų, Šiaulių pav..

29 d. rugsėjo keli latviai vaziavo iš Mintajūjos pliantu ir sustojo pas vieną kruog-arkliam atsilėsti. Štai ir prisiartino vienas žydas ir pradėjęs latvius kalbinti ar-kliais mainyti. Latviai bu-vo jau užsitraukę degtines ir su žydaus sumainė. Žydas dar žadėjo 10 rublių pridėti, bet pinigų pagailo, todėl greitai sėdęs, išvaziavo. Latvy, matydamas, kad žy-das nori jį spgauti, paėmė žemsgalį, nusekė i Krukus. Ten, radęs žyda, bandė suim-ti, bet žydas, pamatė latvį su žemsgaliais ateinant, pabugo ir pradėjo bėgti. Žemsar-giai šaukė tris sykius, bet žy-dai neapsistojo. Tuomet žemsgariai paleido kelis sy-kius iš šautuvų; 1 seną žyda nušovė, 2 sužeidė.

Merkurius.

Iš Radviliškio, Šiaulių pa-vieto.

Angstelių kaimo gyven-tojas B. įskundė pristavui savo kaimyną Vitkauskį, buk tas laiką slapta spausinę,

„V. Ž.“

Iš Vilkaviškio.

Nuo Naumiesčio pusės iki 10 kareivių ir žemsgarių at-varė nepažystamą žmogų. Jis išrodo ant 20 su viršum metų, juodbrvy su bakais. Turbut ne vietinis žmogus. Vėliaus teko patirt, kad jį paėmė lauke, rado revolverį, proklamacijų. Pravarė jo: Povilas Zymjauskis. Ikišol daugians negalima buvo nie ko patirti.

„N.G.“

dalinąs atsisaukimus, darąs susirinkimus ir todėl vaka-rais uždarinėjas langines, kad niekas nematytų. Pri-stavas šaukė visą sodžių ir klausinėjo. Vyras paliudi-jo ir pasirasė, kad ne vienas Vitkauskis uždarinėjas vaka-rais langines, bet ir visi kiti Angstelių kaimo gyventojai. Mat, prie ko pradeda kib-ti!

„N. Gad.“

Iš Gruzdžių, Kauno gub..

Spalio 1 d. atkako penki nežinomi artistai, nusinu-mavo Igno Kvaršės butą ir parengė magišką perstaty-mą. Ant galo buvo dainuo-jamos dainos; padainavo ke-lėtą ir lietuvišką, kaip an-tai: „Nušovė tėvas pelėdą“ ir kitas.

Gaila, kad gruodiečiai ne-parengia lietuviškų vakarų viešai naudai, užsileidžia at-ėjūnams svetimauciams.

Laikraščius čia parinkti-nai kas skaito; degtinę užtai myli veik vis.

Merkurius.

Iš Kybartų, Suv. gub..

Kybartuose vietiniai gy-ventojai nori įkurti vyrų progimnaziją. Yra žinia, kad bus įsteigta Kybartuose ir mergaičių progimnazija, kuri jau, kaip girdėti, pradės dar-buotis nuo spalio 16 (29) d.

Vyrų progimnaziją kitina at-verti tik po naujų metų. Priežastis — kodėl vyrų progimnaziją atidengia daug vė-liau, aiškina tuo, kad visų reikalų vedėjas p. Š. labai veiklas šį dalyką. Reikalų vedėjai apie įkurimą mergai-čių progimnazijos stropiau darbuojasi ir dėlto greičiau atvers. Dar prieš leidimo gavimą pas juos buvo ir suo-lai ir kiti padargai surnuosta.

Apie vyrų progimnaziją jos vedėjai netik pirma nesirupi-no, bet ir dabar mažą ką ru-pinas.

Mat, jie paskyrė prašymų padavimo laiką iki 1 (14) d. lapkričio, o paskui žiūrės, ar apsimokės atverti.

Pakol bus atverta vyrų progimnazija, žadama priim-ti i mergaičių progimnaziją ir vaikus, kadangi moks-las žemesnė abiejų progimnazi-jų klaisose vienodas. Norin-čių gi įstoti progimnazijon vaikų bus, rodos, gana daug, nes daugumas vietinių gy-ventojų, tikėdamies, kad čia bus atvertos progimnazijos, susilaikė savo vaikus.

Mergaičių progimnazijoj ketinama atverti prirengi-mąją ir pirmutines tris kla-sas.

Mokestis už mokslą bus ši-teip paskirstytas: prirengia-moj — 50 rubl. per metus, o kitose po 60 rubl.

„V. Ž.“

Iš Vilkaviškio.

Nuo Naumiesčio pusės iki 10 kareivių ir žemsgarių at-varė nepažystamą žmogų. Jis išrodo ant 20 su viršum metų, juodbrvy su bakais. Turbut ne vietinis žmogus. Vėliaus teko patirt, kad jį paėmė lauke, rado revolverį, proklamacijų. Pravarė jo: Povilas Zymjauskis. Ikišol daugians negalima buvo nie ko patirti.

„N.G.“

Iš Sasnavos, Senap. pav.

Rugsėjo 12 d. pas ukininką Rozentalį atsilankė agitatorius, buvęs tai siūstas L. S. D. P. ir pareikalavo, kad būtų pakelta alga gaspadoriui (pats Rozentalis gyvena Senapilėje) 30—50 rubl., vienam bernui — 2 rubl., kitam — 3 rubl. ir tarnaitėms po 1 rubl. Išakė nedirbti iki nebusių išpildyti tie reikalavimai, o jei kas dirbsias, tas kulką į kaktą gausias. Ukintukas nusileido: gaspadoriui pridėjo 15 rubl., kitiems gi — tiek, kiek buvo reikalaujama. Tuomet agitatorius pasakė, kad gausią per laisvą Suvalkų gub. organizacijos nutarimą. Keistas agitatorius: matomai, jam labiau rūpi reikalai gaspadoriaus, negu darbininkų, kad tokius reikalavimus stato. Ar nesudereta tas priedas iš pusės pasidalyti!

N. G.

Iš Mintaujos.

26 d. spalio likosi čia nušautas buvęs revoliucionierius Sprogis. Jis norėjo į Ameriką pabėgti. Sprogis mat, išdavė valdžioms daug revoliucionierių ir jau pirmą buvo sužeistas vieno buvusio sandraugo, bet buvo nuo sužiedimo jau pasitaisęs.

Iš Borisovo, Minsko gub.

Lepelio pavieta, Masovo valsčiaus, Ložankos kaimo sodietė neseniai apturėjo iš pašto pranešimą apie gavimą 600 rubl. nuo vyro, kuris laike rusų-japonų karės kareiviavo Azijoje, o dabar gavęs vietą Mandžurijoje, pasiliko ten.

Paėmusi nuo vietinio valsčiaus viršaičio paliudyjimą, valstietė nuėjo į paštą, kur ir paėmė atsiųstuosius pinigų. Tačiau ji pabijojo laikyti pinigus prie savęs ir čia pat, pačte, padėjo į valdžios taupamąją kasą.

Tą pačią dieną naktį, sugrįžus jai iš pašto namo, atėjo pas ją nuo galvos iki kojų baltas rubais apsišėdęs, trys nepažįstami žmonės.

Atėjo į grindis, jie pradėjo šokinėti, švilpti, kalbėtis kokia ten prasimanyta, valstietei nesuprantama, kalba.

Namų šeimininkė labai nusigando, manydama, kad tai numirėliai. Istikrųjų, nepažįstamieji svečiai staug pradėjo kalbėti rusiškai, pasisakė esą numirėliai ir pareikalavo nuo jos pinigų, kuriuos ji tą dieną pačte nuo vyro užmušė karęj mus ir vyras draugus, atėmė nuo musų šiuos pinigus, o dabar nori pasinaudoti jais. Ne, atiduok tuojau mus musų pinigų; jei neatiduosi, tai mes neduosim tau ramumo ir pareikalavsim tave ir tavo vyrą pas save, į aną pasaulį.

Nusigando valstietė ir pradėjo prašyti jų, kad nežudytų jos; parodė jiems gautą iš tanpomiosios kasos kugutę ir prizadėjo atnešti jiems iš kasos pinigus ne vėliaus, kaip ant rytojaus ir vakare atiduoti. Išknaisioję visas grindis kertes ir neradę pinigų, numirėliai išėjo, bet išsakė šeimininkei, kad niekom apie tai nesakyti.

Ant rytojaus, vos auštant, valstietė nuėjo miestą ir paprašė pašto viršininko sugrąžinti jai 600 rublių.

Pašto viršininkas labai nusistebėjo ir pradėjo klausinėti jos, kam jai tie pinigai reikalingi? Iš pradžių ji tylėjo ir nenorėjo pasisakyti, bet, viršininkui užsispyrus, pasakius išpasakojo jam visą atsitikimą.

Viršininkas noramino ją, o jai eiti namo, sakydą.

nas, kad šiandien, vieton numirėlių ateis pas ją Dievo aniuolas, o pats nuėjo pas vietinį antstolį ir išpasakojo jam visą, ką girdėjo nuo valstietės. Tą dieną vakare antstolis slapta nusiuntė į sodžių, minėtosios valstietės butan, žemsgarius, kurie čia, grindioje ir pasislėpė.

Kuomet gi naktį vėl pasirodė numirėliai ir pareikalavo nuo šeimininkės pinigų, išlindo žemsgariai, sugriebė numirėlius, nuplėšė nuo jų baltas skepetas, kuriomis jie buvo uždegę sau veidus. Kaipgi žemsgariai nusistebėjo, kuomet jų rankose pasirodė visi Mosovo valsčiaus „ponai-viršininkai“, butent: valsčiaus viršaitis, raštinininkas ir seniūnas....

Piktadarius nuvežė miestą, nuovadon.

Atsišaukimas į visuomenę.

Tautiečiai!

Visos civilizuotos tautos turi savo dailę ir dailininkus. Galima pasakyti, kad be dailės nėra tautos. Taigi ir lietuviai nuo senovės turi savo dailę. Bet kas ją matė, kas gerėjosi?

Mūsų artistų gražūs darbai arba tarp svetimųjų be žinios išmetinėti, arba po mūsų miestų ir kaimus isblaškyti. O mes tankiai reikalingumams dailės darbų jėškome pas dailininkus svetimtuosius, savų nepažinę. Apie reikalingumą surinkimo to visko jau ne kartą buvo rašyta. Šiuo žygiu susitvarkę parodos komitetas nutarė įrengti lietuvių dailininkų parodą Vilniuje 27 d. gruodžio, kad supažindinti mus visuomenę su mūsų dailininkų darbais.

Tautiečiai! Tai pirmutinis tos rūšies darbas mūsų viešame gyvenime. Jis turi būti surengtas bendromis jėgomis. Todėl komitetas kreipiasi į visuomenę, prašydamas padėti jam šiame darbe. Pradžiai padarė d-ras Bukontas 100 rb. parodos reikalams aukaudamas. Bet tų pinigų gražu-toli neužteks. Reikia nusamdyti butas, reikia apmokėti už paveikslų persiuntimą — tas gali būti atliktas tik bendromis visuomenės jėgomis su aukų pagalba. Taigi, prisidėkite, kas kuo gali!

Parodos komitetas:

Petras Vileišis.
D-ras J. Basanavičius.
Kun. J. Kuka.
Jonas Vileišis.
Kun. Vl. Mironas.
Ant. Žmuidzinavičius.
D-ras A. Vileišis.
K. Puida.
P. S. Salygos dalyvavimo parodoje žemiaus apskelbtos. Aukos meldžiamės siųsti į „Vilniaus Žinių“ redakciją.

Pirmoji lietuvių dailininkų artistiška paroda.

(Salygos dalyvavimo parodoje.)

Gruodžio 27 d. š. m. bus atidaryta Vilniuje pirmoji Lietuvių Dailininkų artistiška paroda.

Norintieji parodoje dalyvauti malonės prisilaikyti šių sąlygų:

1. Parodoje gali dalyvauti tik tie dailininkai lietuviai.
2. Parodon bus priimami:
 - a) Paveikslai aliejiniai, akvarėlės ir piešiniai.
 - b) Artistiški architektūros projektai.
 - c) Skulptūrų ir rėlių darbai.
 - d) Artistiški išsiuviniai, (haftai), mezginiai, juostos ir kiti tam pa-

našus dalykai, išskyrus auksus.

3) Prie kiekvieno darbo turi būti pridėtas autorius arba autorės adresas, veikalo pavadinimas ir jo kaina. Daiktai, kurie negali būti parduoti, turi būti teip pat pažymėti.

4) Už persiuntimą daiktų krasa iki 7 svarų, o sunkesnių gelžkelnių, užmoka Parodos Komitetas, jeigu daiktai bus pripažinti parodai tikaisiais.

5) Paskutinis laikas prišuntimui artistiškių veikalo parodon — 15 d. gruodžio (mas. kal.).

6) Darbus parodai ir laiškus su užklausa siųsti ant p. Antano Žmuidzinavičiaus vardo, Vilnius, Antakalnio krantas (Antokalskij Bereg) Nr. 6—4. Parodos komitetas.

IŠ AMERIKOS.

Perdurė širdį savo sužieduotinio.

SCRANTON, PA. Pasimirė čia jaunas vaikinai, Thomas Dougherty. Pasirodė, kad jis atliko savo sužieduotinę, kuri taisė drabužius savo brolio ir turėjo didelę adatą įsikūsi į savo drabužius. Jis apkabino merginą, o adata įlindo į krutinę ir užgavo širdį.

Netikri pinigai.

WASHINGTON, D. C. Paslaptis policija persergsti prieš naujas netikras 10 doliarines. Ties netikri pinigai padirbti gerai, tik ant apatinės pusės parva jų meslavi talia, dėl kurios galima nuo tikrų atskirti.

Apskundė bulmistra.

SAN FRANCISCO, CAL. Prišaikytojų rodo pastatę po sudu miesto majorą, Schmitz ir advokatą Ruef. Juos apskundžia, kad juodu, gaudindami atėmimu laisnių, spaudė pinigus nuo valgyklų savininkų. Bulmistras Schmitz yra dabar Europoj.

Daug aukų netvarkos.

NEW YORK. Kaip pagarsino miesto sveikatos komisorius, per tris mėnesius, taigi per antrąjį mėnesį šių metų, New Yorke 191 ypatą papildė patvūdytę, 67 ypatas užmušė gatviniai karai, o iš jų 41 Brooklyne.

Prigavystės.

SAN FRANCISCO, CAL. Rando urėduininkai tirinėja čia išėjusias į aikštę prigavystes dalinant žmonių sudėtas aukas sušelpimui nukentėjusių nuo žemės drebėjimų. Sakoma, buvę aukų prapuolę su viršum milijonas doliarų, tik nežinia keno kišenių.

Ir ambasadorius nori laikyti už ateivius.

NEW YORK. Atkakus čia garlaiviui „Baltic“, ant kurio buvo Brazilijos ambasadorius Nabucco, ateivių užveizdos inspektorius Marshall prisikabino prie jo su paprastais klausimais: ar jis ne daugpatys, ar ne anarchistas, ar jis ne bus sunkenybe šiam kraštui? Žinoma, kad ambasadorius netik pats atsisakė atsakyti ant tų klausimų, bet nedaleido nė ambasados sekretoriui duoti kokius nors paaiškinimus. Ambasadoriai atsako tik prieš savo randą, o ne prieš Amerikos ateivių užveizdos inspektorius. Tuom tarpu Brazilijos ambasadoriui ir jo sekretoriui ne leido išlipti ant kranto. Gera tvarka ateivių užveizdai!

Millionieriams įgauti tavorai.

WASHINGTON, D. C. Po reitnos, metuose, nuo 1 d. berzelio 1906 iki tokiame jau laiku š. m. didžiulius reikalingumų tavorų įgauti: deimantų už 40 milijonų doliarų, už tiek jau mezginių ir brangių peltakių, plunksnų, vyno už 20 milijonų, Tabako, cigarečių ir cigarečių už 125 milijonus doliarų.

Audra.

Šteto Washington siautė baisios audros ir vėtros. Užgimę tvanai labai daug nuostolių pridirbo. Visa pietinė šteto Wash. ir šiaurinė Oregono dalis nuo to nukentėjo. Daug miestų, o tarp jų: Suchoniel, Sumner ir Auburn vandens užlieti. Užlietos ir geležinkelio linijos teip, kad trukių bėgiojimai pasilovė. 40 fermerių, ant salos tarp Carolitz ir Columbia upių yra vandens apsemti. Gelbėti juos nusiuntė garlaivį „Boston“. Miestelį Cutlin užtvinę vandens veik visą nunešė. Mieste Kelso tvanas nunešė 2 milijonų pėdų medžių ir 1500 krūvų lentų.

Explozijos.

SALT LAKE CITY, UTAH. Darbininkų „Boston Consolidated Copper“ kastyčių stovyklose explodavo 88 bačkutės dinamito. Explozijos vienas darbininkas liko užmuštas, o keturi sunkiai sužeisti.

DOUGLAS, ARIZ. 9 mylios nuo čia, kalkių kastyne explodavo du amerikoni ir 6 meksikonai liko užmušti.

FORT SMITH, ARK. Netoli nuo čia „Caulsillej“ krautuvė Central geležinkelio atsitiko explozija, kurios keturi darbininkai liko užmušti, o daug tapo sužeistų.

MITCHELL, ILL. Explodavo parakas krautuvėse čia nykščios cemento kompanijos. Explozijos du darbininkai liko užmušti, o daug tapo sužeistų.

Gaisrai.

MARTINS FERRY, OH. Nuo gazo explozijos užgimęs gaisras išnaikino su visu kaimą Richland. Ugnyje pražuvo du vieno kalnakasio vaikai.

EASTON, PA. Sudėję čia tris krautuvės Nazareth Portland Cement Co. Nuostolių gaisro padarytus skaito ant 200000 dol.

NEW YORK. Port Chestere sudėję Weeeks hotelis. Ugnyje pražuvo du darbininkai.

STAFFORD, CON. Dirbtuvė Atlantic Insulated Wire & Cable Co. ir Smoot dirbtuvė siautė gaisras, kuris pridirbo nuostolių ant 300000 dol.

HOUSTON, TEXAS. Sudėję čia visas tavorinis truks susidedantis iš 17 vagonų. Nuostolių gaisro padarytus skaito ant 150000 dol.

IŠ DARBO LAUKO.

PHILADELPHIA, PA. Direktoriatas visų geležinkelių vakarus nuo Pittsburgho, esančių po priežiūra Pennsylvania geležinkelio, nutarė pakelti algas visų tarnaujančių: gaunančiams mažiau 200 dol. per mėnesį nuo 1 d. gruodžio pakeltos algos ant 10%.

NEW YORK. 200 mantedlių siuvėjų žada štraikuoti, jeigu darbdaviai ne įves elektros varymui siuvamų mašinų.

KITTANNING, PA. Darbai čia silpniau, dirbtuvėse dirba mažiau darbininkų.

NEW YORK. American Express Co. ant 10% pakėlė algas 800 tarnaujančių ir darbininkų.

PITTSBURG, PA. Crescent geležies dirbtuvėse dirba visi pečiai. Rodosi, kad darbo užteks ant ilgesnio laiko. Laughlino geležies dirbtuvėse atlieka visokius pertaisymus. Paskui priims daugiau darbininkų. Ir dabar čia galima gauti darbą. Zug & Co. dirbtuvėse pradėjo dirbti mažiau ir nėra vilties, kad greitai darbai pasigerintų.

PITTSBURG, PA. Parkhouse geležies dirbtuvėse darbai eina gerai. Ir iš kitur pribuvę darbininkai gali gauti darbą.

McKEES ROCKS, PA. Presed Steel Car Co. dirbtuvėse darbai eina gerai. Truksta čia darbininkų. Lookhardo dirbtuvėse dirba per dienas ir per naktis. Puddleriai galėtų čia gauti darbą.

CLEARFIELD, PA. Čia nykščios geležies dirbtuvėse stovi, kadangi darbininkai ne sutinka ant mokamų iki šiol algų.

DANVILLE, ILL. Štraikuoja čia darbininkai geležies dirbtuvų ir nėra vilties, kad štraikas greitai pasibaigtų.

YOUNGSTOWN, OH. Darbai čia eina nepergeriausiai. Yra čia darbininkų pakakti, iš kitur pribuvę negali gauti darbo. Mahoning Valley dirbtuvėse dirba visose dalyse.

SCARSLIGHT, NEVADA. Kastyne šitų aplinkinių darbų eina gerai. Ir iš kitur pribuvę darbininkai gali gauti darbą.

CAMBRIDGE, OH. Čia nykščiose blėtos dirbtuvėse darbai eina gerai ir darbo užteks ant ilgesnio laiko.

MARTINS FERRY, OH. Darbai čia nykščiose geležies dirbtuvėse pradėjo eiti geriau.

MIDDLETOWN, OH. Plieno dirbtuvėse darbai, rodosi, pradės eiti geriau.

NEW HAVEN, CON. Darbininkai čia nykščiose geležies dirbtuvėse štraikuoja.

NEW YORK. Štraikuoja graveriai Annex Empire Pearl Button Co. dirbtuvų.

NEW YORK. Erie geležinkelio kompanijoj užgimė nesutikimai su pečkoriais. Jeigu greitai nesusitaikys, gali užgimti ant visų šitos kompanijos linijų štraikai.

CHICAGO, ILL. Didesnė dalis geležinkelinių nutarė pakelti ant 10% algas tarnaujančių ir darbininkų.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

Iš Chicago, Ill.

Nedėlio, 11 d. lapkričio, buvo pašventintas kampinis akmuo š lietuviškos bažnyčios Chicagoj, ant West side. Jo M. vyskupas Muldon, su asistencija kelių kun., atliko tą iškilmingą apeigą 3 valandą po pietų akivaizdoje visų lietuviškų draugų ir nesuskaitomų minių. Galima pasakyti, kad dar ne buvę teip puikios apeigos.

Pirmą valandą po pietų draugystės pradėjo rinktis ant Leavitt ir 23 place su savo karunoms ir bandomis; ant apvaikščiojimo pribuvo 24 draugystės bažnytinės ir tautiškos. Visos buvo užprašytos ant tos apeigos kun. Ambroazičio, vietinio klebono, kura, matyt, tarp lietuvių Chicagoj turi didelį populiarumą.

Trečią valandą draugystės, sulyg susitauto programo, išėjo pasitikti vyskupą, kurį atlydėjo iki klebono rezidencijos, iš kur vyskupas Muldon pėsčias veljo eiti ant vietos pašventinimo. Atsilavo vyskupui kunigai: kun. Couway, kun. A. Skripka Šv. Kryžiaus bažnyčios, kun. A. Petraitis Šv. Juozapo bažnyčios S. Chicagoj, kun. F. Serafinas Kensington, Ill. naujos parapijos ir kun. J. Klanauskis iš Texų. Po pašventinimo pasakė pamokslą kun. Serafinas. Pabaigęs ceremonijas, Jo M. vyskupas Muldon grįžo į kleboniją ant pietų.

Tuom atsitikimu lietuviai pakėlė savo vardą tarp sveitimačių, girdėt buvo, kaip stebėjosi, matydami tokį apvaikščiojimą ir vienybę. Jeigu Dievas padės, gal dar ne kartą turėsime panašias apeigas, kur galėsime parodyti, jog tarp mūsų ne užgeso dar vienybės ir broliškės meilės ir supratimas tautiškos idėjos.

J. Jokubauskis.

Iš Springfield, Ill.

Ant patilpusio nr. 43 „Lietuvos“ atsišaukimo serganie raštininko į Amerikos lietuvių, prašančio nuo mūsų medegilskos pagalbos, kokių dviejų šimtų doliarų, kad mes pagelbėtume pergalėti ligą, susirinkę keli draugai užsiimanam paaukauti, po kiek kas gali. Mes laikome sau už pareigą ir privalumą jį gelbėti, neduoti pražūti tarp brolių. Bet sudėtų mūsų aukų toli nepakanka. Sudėjome vos \$7.40, o kur dar \$192.60. Kol teip aukaudami, mes surinksime du šimtus doliarų, peris-daug laiko, keli mėnesiai, kada mūsų aukos gali but jau nereikalingos gelbėjimui serganie raštininko. Sergančiam reiki greitos pagalbos, kol galima gelbėti.

Taigi broliai lietuviai, balsas prašančio pagalbos raštininko neturėtų pro mūsų ausis praeiti. Visų mūsų pareiga gelbėti sanarį tautos, greičiau tuom turėtų pasirūpinti mūsų organizacijos: S. L. A. ir T. M. D. Jeigu mylime mūsų tautą, privalome gelbėti ir jos sanarius, ki taip butume atkakli mylėtojai. Pasveikęs raštininkas, jeigu ne pinigais, tai raštais mums atsileis. Geri raštininkai ir raštai mums reikalingi negu pinigai. Aš, kaip sanarys S. L. A. patariu visiems draugams ir centralliniams vadovams S. L. A. r T. M. D., kad kuo greičiau atsišaukusiam raštininkui duotų pagalbą iš cento izdo. Neturėtume tiesos vadintis mylėtojais tėvynės ir tautos, jeigu negelbėtume ligos apimto brolio. Prašantis pagalbos raštininkas yra užsipelnęs ir be jokio išaitisinimo privalome jį gelbėti greitai, kol galime, kad neatstiktų kaip su vėlioniu Dr. Kudirka. Pradėjome gailėtis po laiku. Statykime paminklus gyviems, kol galime, numirėms apseis be mūsų pagalbos.

Senas Krivaitis.

Iš Collinsville, Ill.

Darbai anglų kastyne eina čia neblogai ir uždabiai neblogiausi. Darbą gauti pas mus sunku, kadangi per daug yra žmonių. Dėlto lietuviams nevelinu čia važiuot. Daug žmonių čia atvažiuosiu turi dangytis kitur, praleidę centus.

Lietuvių čia yra apie 600. Tautiški reikalai žengia vėžio žingsniu, gindijai apšviestiesniejie su carberniais, pritariantiai juodajai šimtinai. Apšviestiesniejie lietu-

viai aiškina socializmo naują, kokią ateitį jie gali atgauti žmonijai, bet didelis nuosimtis mūsų brolių, to nesuprasmami, kelia riksmą.

Lapkričio 2 d., susirinkus keletai geros valios tėvynaičių pas p. J. A. Dzodoliką atsisveikint su jo motere išvažiuojančią į seną tėvynę, besisnekučiuojant apie visokius reikalus, J. Vaitavičius užmanė paaukauti po keletą centų revoliucijos reikalams. Paaiškinus J. A. Damijonaitiui ir J. Vaitavičiui reikalą aukų, visi svečiai sutiko ir sumetė \$6.50. Nuo kelių gerų vaikų gauta \$1.00; viso pasidaro \$7.50. Ankos vienas balsai paskirtos L. S. D. P. Pasiuntę jas „Lietuvos“ redakcijon J. A. Damijonaitis. Visiems aukavusiems ant svarbaus miero ištariu širdingą ačiū. Geistina, kad visur prie panašių susirinkimų renkamos but tam tikslui aukos.

J. A. Damijonaitis.

Iš Cleveland, Oh.

10 d. lapkričio buvo parengtas lietuviškas vakaras ir teatras. Atlošė komediją p. a. „Lėkė kaip sakalas, nutupė kaip vabalas“. Vakara parengė 14 kuopa S. L. A. Juozas Garmus pirmiausiai paaiškino prasmę vaidinimo. Žmonių prisirinko poras šimtų. Mat daugelį sulaukė smarkus lytus.

Teatras pasisekė gerai. Lošėjai savo roles atlošė ne blogai ir veiklas ir lošimas, matyt, susirinkusiems patiko. Publika užganėdinimą rodė delnų plojimais.

Pasibaigus teatrui, vietinis choras padainavo kelias dainas, pirmiausiai dainavo revoliucijingą dainą. Publikai dainos teip patiko, kad dainorius net kelis kartus išsaukė, prašė jų dainuoti daugiau.

Buvo užmanyta rinkti aukas sušelpimui revoliucijos. Du draugai: Varakojis ir Kasparas perėjo per susirinkusius ir surinko \$7.34. Pinigai paskirti S. D. P. Pasiuntė juos „Kovos“ redakcijon.

Jeigu pinigų nesurinkta daugiau, jeigu ant vakaro nepribuvo daugiau žmonių, tai reikia dar padėkavoti mūsų knygeliui, kuris, kaip galėdama, stengiasi užkurti visokiems tautiškiems susirinkimams! Jis prieš rengiamą vakarą, atsinešė į bažnyčią plakatų ir išleis, apreiškė, jog norinti prie bažnyčios plakatus dalyti, turi pirma išmelti nuo jo daleidimą. Mat jis nori savo cenzurą uždėti.

Ne išgama.

Iš Bostono, Mat.

Bostone ir aplinkiniuose miesteliuose lietuvių didesnė pusė dar miega, iki tam laikui, kurie darbavosi, tai tie ir darbuojasi, bet pripratę Lietuvoje prie pečiuo snauti, čia tą patį daro. Dabar pas mus puiki proga pasimokyti: į Bostoną atvažiuo iš Waterburio Ona Avieclutė, ji mokina angliskos kalbos. Bostone yra keli tūkstantčiai lietuvių, o gerai angliskai mokančių yra vos keli. Mat daugumai čia nykščių lietuvių rūpi ne mokslas, ne angliska kalba, bet salianai.

Vos keli vaikinai ir viena moteris atėjo mokintis, lietuviams ir lietuviams rūpi vien neuiti ant šokių, pasipuosti, merginoms rūpi vien į savo tinklą pagauti jaunikį.

Koki tėvai, toki ir jų vaikai: tokių tėvų vaikai apdriškę bėgioja po gatves ir sniego grumuliais drabsto žmones.

stels pas mus laimė. Per-
relai — mes nežinome tasyk-
kų su ja daryti. Bet visgi
ji negalėjo savo atsakymo pa-
siųsti; sėdėjo ant supamos ke-
dės ir emė knyga skaityti;
buvo tai užimanti apysaka
prancūziško raštininko Mau-
passanto. Atsistojo ir žiūrė-
jo per langą į šaltą rudens
lytį. Pasijuto ant syk teip
silpna, negalinti apie savo
ateitį nuspręsti, imti ją į sa-
vo rankas. Ar reikia? Ar
privalo? Neturi ji nie-
ko, pas ką galėtų rados pa-
klausiti. Turi ji daug drau-
gų, bet nė vieno gero drau-
go, nė vieno, kuris šitame at-
sitikime galėtų jai pagelbėti.
Nė jokio ženklo! manė ji nu-
siminusi. Kad nors piršto
paškrutimą. Gerą ar blogą
ženklą.

Teip — ne? Teip — ne?

Puolė jai į galvą pirmiau
užmirštas žodis, kokį sunkio-
se valandose pasakė išmin-
tinga, gera moteriškė: „Šu-
linį gyvasties vandens ne vi-
si gali išskasti. Bet pastaty-
ti tiltuką paklydusiems, pail-
siams galime mes visi, jei-
gu tik tai turime gerus
norus.“

Ar ne įstabu, kad Jonas
parašė tą patį paveikslą. Vie-
no ji tikėjo: su savo jauna
meile sau ir jam iškasti šu-
linį gyvasties vandens, kuris
turėjo visam gyvenimui už-
tekti, o dabar ji negali pa-
statyti tiltuko ant kelio ga-
lincio laimę sugrąžinti!

Ar ištikro prie trupučio
gero noro ji negalėtų pada-
ryti?

Ji žinojo, kad jai kalbėjo
teisybė. Jis vien ją vieną
mėlybė ir ant viso svieto ne-
buvo kitos moteris, kurios
jis galėtų melsti buti motina
jo našlaičiams vaikams —
jam pastatyti tiltuką vedan-
tį prie šviesos ir šiltų sau-
lės spindulių. Bet pralobu-
si poni, duodanti be šykstu-
mo pinigų labdarininkams
draugystėms, užmiršo su šir-
džia ir rankoms be pasigyr-
mo gerą daryti.

„Kad dabar koks žmogus
kitam gerą darytų,“ manė ji;
žiūrėdama į gaivę ir ne dryso
savo mislių toliau išvesti. Kaip
visi likimo apeisti žmonės,
atsidavę likimo vilnims, tik-
jo stebuklams, sapnams ir
visokiems netikėtiems atsit-
kimams.

Elektriškas karas rito
pro namus ir sustojo ant
gatvės kertės. Lipo sena
moteriškė. Konduktorius
buvo užimtas karo viduryj,
ji turėjo viena lipi, pailsusi,
su sunkenybėmis. Ji subruz-
do, nuzudė lygavarystę ir
sunkiai puolė ant gatvės.
Kad tau dabar kas su san-
jausmu paduotų ranką! —
manė rupeščio apimta mote-
ris ten prie lango. Bet ka-
nas nusiritto toliau, nebuvo
ant vietos nė jokio žmogaus
ir senutė krutėjo sunkiai ir
pakiliusi, su sunkiu gurbu
ant pečių,ėjo toliau.

Kad tai būtų pagelbą duo-
dantis sanjausmingas žmo-
gus! Kas kitam tiltuką pa-
statyti panorėtų, mastė mer-
gina. Tas tapo jos mislių
ideja, kuri duri jai širdį.

Lijo toliau, rudens vėjas
blaskė pageltusius lapus,
nešiojo juos po gatvę, o tur-
tinga, viena moteriškė, sto-
vėdama tarp žydinčių puo-
duose kvietų, akimis įšė-
kojo žmogaus turinio gerus
norus.

Prieš namus kitoj pusėj
stovėjo sunkus vežimas su
daržovėmis, stovėjo jau ilgai.
Savininkas derėjosi aukštoje,
šiltoje kelnorėj ir derėjosi be
galo. Nuvargusi, perslapusi
arklį uždengė su gnia ir
ant karklo uždėję krepšį su
ėdesin. Lijo, arklys pakėlė
nekantriai galvą. Silpnai

pritvirtintas ant karklo krep-
šys nuklėkė nuo karklo toliau
ir puolė ant žemės. Alkanas
arklys kasė su kojomis,
prunkstė ir zvengė. Nieks
jo negirdėjo. Nieks nepa-
gelbėjo. Ir stovėjo toliau,
šaldamas kantriai ant lytaus
ir šalto rudens vėjo, lenkė
galvą prie žemės. Kad tau
dabar kas padėtų — manė ten
augštai prie lango jauna mo-
teris. Ji teip giliai užsima-
stė, teip į mislį įsigilino, kad
širdis smarkiai pradėjo plaki-
ti. Kad nors piršto sukruti-
nima, nors kokį ženklą!

Nieks ne atėjo, nieks ne-
padėjo išalkusiam žvėriui.

Prie durų suskambėjo var-
pelis. Virėją išsiuntė su
kokiu reikalu į miestą. Rei-
kėjo pačiai duris atidaryti.
Prie durų stovėjo elgeta.
Didelis, drutas vyras, ir ne-
suprantamai kokį ten prašy-
mą murmėjo.

Jis gali dirbti, manė Mag-
dė: bet atsiminė biaučių orą
lauke ir įbruko prašaučiam
porą skatikų.

Žmogus stovėjo ir grumdė
rankose savo kepurę. „Aš
alkanas! Kad tai truputį
valgio, ponute,“ ištare jis
greitai.

Valgio valandos seniai pra-
ėjo.

„Kodėl neatėjote pirmiau.
Dabar valgis atšals.“ Pas-
lėptas nekantrumas veržėsi iš
kalbos.

Jis stovėjo tykliai, laukda-
mas. Kamgi dar kalbėti,
kad jis į daugelį durų bars-
tino be pasekmės! Ji pažiū-
rėjo į jį geriau ir persigando.
Išbalės veidas, plaukai trum-
pai nuskusti. Gal tai paleis-
tas iš kalėjimo prasizengė-
lis — o ji viena namieje.

Greitai įšėjo, ji, sargiai
dabodama duris, didesnio
pinigio. „Štai. Liepkite ar-
čiausioj valginioj kėdėj
sėdėti. Bet greitai atsi-
mink, kad arčiausioj buvo
toli. O buvo šlapia ir šalta.
Skaudžia veržėsi trepais šal-
tas iš lauko oras.

„Palaukite — pasakė ji
trumpai; uždare duris ir nu-
ėjo į virtuvę. Visokių valgių
kviapai ten viešpatavo.
Valgių likučių buvo pakakti-
nai visur, bet ugnis buvo už-
gesusi. Magdė sustojo. Ar pri-
valo ji pirštus suodinti?

Bet visgi priklausė prie
ugnavietės. Ir besiskubin-
dama ugnį sukurti, užmiršo
viską, kas jos galvą pripildė.
Vienas tik noras pagelbėti
alkanam žmogui, noras gerą
daryti apėmė ją visą.

Ir ant galo pasisekė jai su-
kurti mažą ugnelę: nuo mal-
kų kijo liepsna ir anglis už-
sidegė. Greitai pastatė ant
ugnies puodą su sriuba, at-
riekė duonos ir ant rieki-
s uždėjo šaltos mėsos šmotą;
nubėgo į valgio kambarį ir
pripykė stiklą gero seno vy-
no.

„Gerk šitą pirmiau, o pas-
kui valgyk sriubą.“

Jis stovėjo dar vis be ke-
purės, kantriai laukė prie jos
durų.

Ir valgė jis, kaip valgo iš
alkę, greitai atidavė ištuštin-
tus blūdus ir su ranka šluos-
tė lupas. „Tegul jums Die-
vas užmoka!“ ir žiūrėjo ypa-
tiškomis akimis, pusiau dekin-
goms, pusiau neuzsitikin-
čioms, kaip nuplaktas šuo.
Moteriškė neturėjo jau bai-
mės, vien sanjausmą. Ar
jis ištikro buvo atstumtas,
vargšas? Ar negalėtų ji jam
pagelbėti?

„Ar jus esate keliomis?
Ar darbo negalite rasti?“

„Musikiams nėra darbo,“

— atsakė jis liudnai.

Jai atėjo į galvą mislis.

Ir dar kartą liepė ji pa-
laukti. Virtuvėj parašė ji
raštelį. Antrašas buvo vie-
no pažystamo, turinio dirb-

tuve už miesto, apie kurį ži-
nojo, kad daug kartų davė
darbą paleistiesiems prasizengė-
liams.

„Pasakykite tam ponui ma-
no pravarde, gal galės jis
jums duoti darbą. Jis visa-
da reikalauja galinčių dirbti
žmonių, akmenų skaldytojų,
sunkenybių nešiojų. Jus
teip didelis ir drutas.“ Ne-
tyrį pavadino ji žmogų no-
rintį dirbti „jus“, ko elgetai
sakyti nenorėjo.

Kraujas išsimušė ant veido
laikiančio žmogaus ant jos
žodžių, jis į grūmulį susuko
savo kepurę. „Teip, kad
tik aš darba gaudiau.“

„Tai ateikite vėl ir pasa-
kykite, o aš pagelbėsiu ir to-
liau.“

Jis nuėjo.

Sunkiai kvėpuodama, sto-
vėjo Magdė ant slenkstio šil-
to, kvėpiančio savo kamba-
rio. Vargšas žmogus! Ir
kaip jai gerai — tukstantį
kartą per gerai.

Ji greitai perėjo per kam-
barį, norėjo pati parašyti
dirbtuvės savininkui, jo pa-
rašyti... Ten ant stalo
gulėjo atsakymas Jonui. Ir
viskas, apie ką ji, norėdama
padėti vargšui buvo užmirš-
si, vėl užgimė jos mislis. Ply-
šo dangtis nuo jos akių,
smarki šviesa apšvietė jos vė-
lę, nauja mislis ją apvaldė.
Argi tiltuką gero noro, kokio
ji nuo likimo laukė, pati ne
pastatė? Taigi tą gali pa-
daryti, nepaisant ant visų
sunkių gyvenimo valandų —
ji gali dar būti gera, tikrai
gera, ištikros širdies, be jo-
kio apsirovavimo! Taigi dar
ji ne buvo su visu atšalsi,
sutingusi, saumylė, kaip ji
apie save manė? Argi nega-
lėjo laimę kitam suteikti ir
pati ją priimti?

Ašaros pradėjo byrėti iš
akių.

Teip — tai ji tiltuką pa-
dirbo, gal tiltuką į gyven-
imą. Ir ką ji svetimam, elge-
tai, išstumtam padarė, argi
negali padaryti seniau mylė-
tam vyrui prie gero noro?
Ten gulėjo raštas, negeras,
šaltas. Į ugnį jį! Paskui
Magdė sėdėjo prie stalo ir grei-
tai parašė Jonui kitą — už-
gimusį iš gero jos širdies no-
ro. Jame nebuvo nė jokio
išsikalbėjimo, išsisteisinimo,
jame buvo mažai žodžių:
„Teip, Jonai, aš noriu pa-
bandyti tau tiltuką padirbi-
ti!“

REIKALAI

Susivienijimo Lietuviu Amerikoje.

Teko matyti laikraščiuose
pagarsinimą Centrališkų sek-
retoriaus, kad abejos knygos
didėsės, turinčios po 1000
puslapių, jau pripildytos, ir
reikia naujų, kur bus su-
perkėlimu vardu daug dar-
bo. Knygos kad jau yra
pilnos, tai, žinoma, reikia nau-
jas užsteliuoti, bet naujas
steliuojant, jau vertėtų už-
steliuoti ne tokios formos, ko-
kios dabar jau pripildytos
yra. Prisieiti užsteliuoti da-
bar knygą kožnai kuopai,
tuomet paranknis sekreto-
riui būtų darbas, ir jos išsi-
baigti greitai negalėtų ir
tankaus perkėlimo vardu
nereikėtų. Šios didėsės kny-
gos, turinčios užrašytus var-
dus, dą galėtų iki laiko ge-
liuoti, nes, man rodosi, kad
įrašytam sanariui jos užten-
ka per 10 metų. Pagamin-
tos gi naujos, tikrai nau-
joms sanariams būtų užra-
šyti reikalingos, ir naujoms
kuopoms, bet neperkėlus se-
nus sanarius dar į naujas
knygas, prisieiti sumaišyti
kaleiną sanarių ir numerį,
kas padarytu nemažą darbo
trūkumą Centrališkam sek-
retoriui.

Apsteliuojant naujas kny-

gas visoms kuopoms, perke-
liant iš kalėnos visus sana-
rius, sunku tikėt, kad vienas
Centr. sekretorius tą atlika,
nes apie 7000 sanarių tu-
rint po savo plunksna, atvei-
kiant užrašymą duoklių, pri-
rašymą naujų, duodant su
atsakymais kas dien po ko-
kia 20 gramų, pakanka ga-
na darbo tik ant to; perkli-
noti į kitas knygas jau var-
gai gali likti nors kiek laiko,
o kad ir liktų kokia nedėlia,
tai su nedėlia niekados ne-
perkėlimas. Šitokiam atve-
jį prieina, kad Centr. sek-
retorius turi pasisamdyti pa-
gelbą perkėlimui vardu į
naujas knygas. Todėl gema
klausymas — ar sekretorius
gali iš savo elausros algos
samdinti pagelbininką? Su-
prantama, kad daugumas sa-
kyks, kad visados gali, bet iš-
silygi, kad negali dėlto, kad
sulygi šandieninių apmokėji-
mų algos, jis už 7000 sanarių
gali gaut algos po \$50.00 per
mėnesį, taigi ne daugiau,
kaip tiksliai pragyvenimui, ir
tuos jis gauna ne kas mėnuo,
bet kas tris mėnesiai. Taigi
išsižiūrėję, kad prisieiti pagel-
bininkui perkėlimo vardu
užmokėti, pagal suderėjimą,
iš abenos kasos.

Kada buvo mažesnė orga-
nizacija, buvo mažesni josios
reikalai, didinasi organizaci-
ja, platinasi josios ir visi rei-
kalai.
Kaip šį klausimą iškėlė
Centr. komitetas ar kuopos,
aš nežinau, bet perbuvo
Centr. sekretorium per šėse-
rius mėtus, šitelp supranta,
nes teip man išrodo.
Ex Centr. sekretorius
T. Astramskas.

NAUJI RAŠTAI.

Lietuvių naminis
draugas. Kalendorius
1907 metams. Rygoje. 80
pusl.

Apart kalendoriškos dalies
ir kvailinimui žmonių oro at-
mainų, ko jau civilizuosėnų
tautų kalendoriuose ne gali-
ma patikti, telpa čia mažai
naudingų straipsnių. Yra
čia keletas eilių ir tai nege-
riausiai parinkty. Versta iš
lenkiško seno kalendoriaus
apysaka Ponas Tvardauckas;
vaidelis „Prie valėsiaus teis-
mo. Duma. Meilės kalbos.
Juokai. Naminiai gydymai,
tik gaila, kad menkos vertės.
Gyulių gydymas. Naudin-
gi pamokinimai. Tai viskas.
Kalba straipsnių ne geriau-
sia ir rašyba ne be klaidų.

V. Grunšekis. Apie
atėjimą Antikristaus.
Rygoj. 1906 m. 26 psl.

Telpa čia surinktos pasa-
kos apie atėjimą Antikristo.
Ar jos geros, ar blogos, apie
tai nekalbėsime. Kalba kny-
gutės ir rašyba ne geriausios,
kaip ir kitų tos išleistuvės
knygelių. Yra ir paveikslai,
bet padirbti labai prastai.

Teisingas žemės
valdymas Lietuvoje.
Parasė Laumės Vaikas.
Tilžėj. 1906 m. 24 psl.
Išleista Lietuvos Demokrati-
jos partijos.
Čia surinktos statistiškos
žinios apie visokių luomų
valdomą žemę Lietuvoj. Iš
tų žinių matyti, kad bajorai
ir raudas, nors savo žemės
neapdirba, turi jos per-
daug, o milijonai ukininkų
turi jos per mažai. Knygutė
naudinga ir pamokinanti.

Lietuvos Demo-
krati partijos pro-
grama. Tilžėj. 1906 m.
15 psl.

Programa ta tilpo pirma
„Varpe“, o dabar skyrliu
atmušta.

Apsireiškimai atmosferoj arba Meteorologija.

Pagal Prof. Wojeikov'a.

tu; jo vietoj buvo tirsta vėjo nešiojama mi-
gla. Tas buvo 4 valandą ryto.

Šitame atsitikime milžino paveikslas bu-
vo apsiaustas keliais koncentriškais ratais.
Manė, kad tie ratai darosi nuo to, kad sau-
lės spinduliai eina per esančias debesyse le-
do kruopas. Kad persitikrinti ir galutinai
tą apsieiškimą ištirti, prancūziškas mokslin-
cius Flammarion tyčia pasikėlė ant orlaivio.

Ištikro, pasikėlęs 15 d. balandžio 1868
metuose, Flammarion debesyse patėmijo tą
patį apsieiškimą.

Pusėj ketvirtos valandos, vos perlekęs
debėsių sluogsnį, pamatė Flammarion juose
atmuštą orlaivio paveikslą, apsiaustą kon-
centriškais ratais, kurių vidurį tvėrė šešėlis
orlaivio valtėlės. Pirmutinis, taigi vidurinis
ratas buvo mėlynos parvos. Antrasis ratas
buvo gelsvos parvos, jis apsiutė pirmutinį;
už antrojo buvo jį apsiutantis raudonas ir
ant galo kraštiniis buvo violetinės parvos.
Visoki mažmoziai, kaip tinkelis, instrumen-
tai ir tt. buvo aiškiai ant debėsinio paveik-
slo matyti, teip jau sėdinti valtėlė žmonės.
Kiekvieną pasikrutinimą lekiančių orlaivų
tuojaus antrino jų šešėliai atsimušinsieje
debėsuose. Flammarion netyčia pakėlė
ranką, vienas iš šešėlių debesyse tuojaus pa-
darė tą patį; vienas iš lekiančių pradėjo mo-
suoti su prancūziška triparve vėlava, tą patį,
su tokia jau vėlava, padarė šešėlis debesyse.

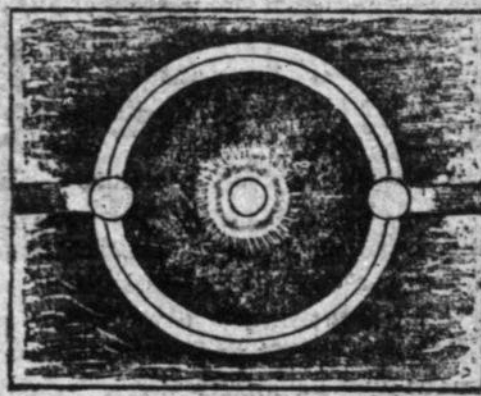
Kaip Flammarion persitikrino, debėsius,
kuriose jam pasitaikė matyti šitą apsieiški-
mą, nebuvo iš ledo kruopelių, bet susidėjo,
kaip visi lytiniai debėsy, iš miglos, taigi iš
smulkiųjų vandens burbulėlių.

Apsieiškimą tą gimdo difrakcija šviesos
spindulių, arba eiles apsieiškimų slenkant
tiesiems spinduliams tarp vandens burbulėlių.
Prie to šviesa iš dalies nukrypsta nuo savo
kelio, išdalies pasidalina į sudėtinės parvas
ir prie to buvo mat visoki įdomūs apsieiški-
mai.

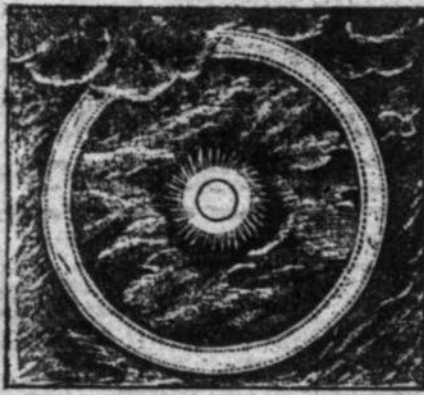
Halo. Netikros saulės. Miraziai.

Tarp šviesos gimdomų apsieiškimų
ypač įdomūs yra teip vadinami halo ir neti-
kros saulės.

Halo — yra tai žibantis ratas apsiau-
diantis iš visų pusių saulę, 22° arba 46° nuo
jos, netikroms saulėms arba parahelijais va-
dina žibantį slakus, tankiausiai raudonos,
geltonos arba žalsvos parvos. Šlakai tie iš-
rodo kaip saulė, todėl juos ir vadina neti-
kros saulėmis. Jie būva dešinėje arba kair-
ėje saulės pusėj, 22° nuo jos. Toki jau apsie-
iškimai, taigi žibanti šlakai kartais būva ir
prie mėnulio ir tokius vadina netikrais mė-
nuliais.

Netikra saulė.

Netikras mėnulis.

Apart vieno rato ir dviejų netikrų sau-
lių, ant dangaus būva kartais daugiau visokių
ratų, pusradžių, lankų, juostų, žibančių
šlakų; jie būva paprastai drauge su apsieiš-
kimu halo.

Pasirodžius ratams aplink saulę, papra-
stai ant dangaus būva reti plunksniniai de-
bėliai; juose tai ir būva halo.

Taigi aišku, kad apsieiškimą halo gimdo
pasidalinimas šviesos spindulių ledo krīs-
taliuose, esančiuose plunksniuose debėse-
liuose. Laumės juosta, kaip žinome, gimdo
pasidalinimas šviesos spindulių į pamatinės
parvas lytaus lausose. Halo ir netikros sau-
lės būva toj pačioj dangaus pusėj, kur yra
saulė, laumės juosta gi būva priešingoje.
Saulės spinduliai, patekę į ledo kristalius
plunksniuose debesyse, pasidalina į pama-
tines parvas. Kadangi mūsų akis patenka
tik spinduliais daranti su mūsų akimis kerčią
22°, tai ir pamatysime aplink saulę laumės
juostos parvų ratą. Kas suprato besidary-
mą laumės juostos, tam nesunku bus supra-
sti pasidarymą halo. Suprantama, kad halo
pasirodys sniego kristalių debesyse gali
buti labai įvairus.

Yra ir daugiau visokių apsieiškimų be-
sidausančių prie panašių kaip halo aplinky-
bių.

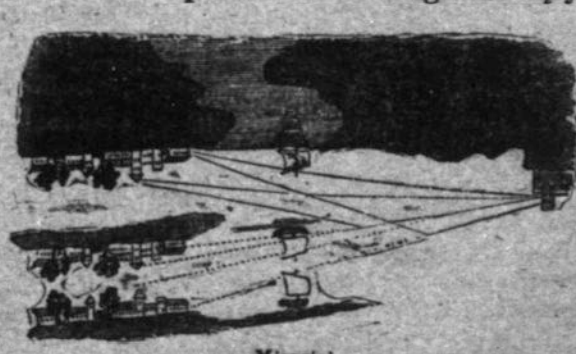
Stulpai baltos parvos, kryžiai visokio
pavidalo, pasirodanti kartais užtekant arba
besileidžiant saulei, pasirodo teipgi dėl atsi-
mukimo šviesos spindulių nuo turinčių ledo
kristalius debėsių esančių viršutiniuose oro
sluogsnuose. Visi žinote, kad ant sukrutin-
to vandens paviršiaus visoki žibanti daiktai,
atsimūšę vandenį, turi išstysų pavidalą,
toks žibantis daiktas krutandame vandenyj
išrodo kaip šviesos juosta. Tas pats būva
ir su atsimušimu saulės spindulių debėsių
ledo kristaliuose, kurie, teip kaip vanduo,
nestovi ramiai, bet kruta, vėjo nešiojami.
Debėsių spinduliams užstoja vandenį; pa-
veikslas jų bus labai išstysęs, o besileidžiant
arba užtekant saulei, kada visi šešėliai būva
išstysę, paveikslas šviesos spindulių gali
trauktiesi net kelis laipsnius ties horizontu.
Kadangi pasiekirstymas debėsių ir juose
esančių ledo kristalių gali buti labai įvai-
rus; tai ir apsieiškimai jų pagimdyti teipgi
būva įvairūs. 22 d. balandžio 1847 m. ties
Paryžiumi matyt buvo keturi dideli, užima-
ti 15° dangaus, susijungę kryžiaus pavidalo
stulpai, kurių vidurį užėmė saulė. Nuslei-
dus saulei, vienas stulpas, viršutinis, laikėsi
dar tula laiką ant dangaus, kiti gi, drauge
su saule, išnyko nuo dangaus.

Stulpus, saulinius ir apie mėnulį kry-
žius tankiau galima patėmyti šaltuose po-
liariškuose kraštuose negu kraštuose vidu-
nės šilumos arba šiltuose.

Prie to paties skyriaus apsieiškimų pri-
guli teipgi vainikai arba ratai aplink saulę
ir mėnulį (drignės). Ratai tie pasirodo tą-
syk, kada ore yra daug vandens garų, arba
kada jame yra lengvi debėliai uždengiant
šviesą tų dangiškų kūnų. Visai panašų ap-
sieiškimą galima patėmyti žiūrint į žiburi
per stiklą apibertą licopodium dulkėmis arba
per įrašojus.

Pakalbėsime dabar apie dar žingeide-
nius apsieiškimus. Geresniam tų apsieiš-
kimų supratimui, atliksime sekantį mėgini-
mą. Iplikite į stiklą vandens. Paziūrė-
kite iš vieno krašto nuo apačios į vandens pa-
viršių. Jis išrods kaip veidrodį. Šviesos
spinduliai, pasiekę vandens paviršių, nuo jo
atsimūša. Mat šviesos spindulys eina per
stiklą į vandenį ir paskui patinka orą. Van-
duo — medega daug stangesnė, tirstesnė už
orą; perėjus šviesos spinduliams iš stange-
snės, tirstesnės medegos į ne teip tirstą, pa-
sitalko, kad jie nuo jos atsimūša. Taigi ta
nestangioji medega bus veidrodžiu, ji atmuš
šviesos spindulius.

Mes matome visokius daiktus todėl, kad
jie atmuša šviesos spindulius ir tie spinduli-
ai patenka į akį, daiktų neatmušančių švie-
sos spindulių mes negalime matyti. Jeigu
atmušti spinduliai eina per oro sluogsnus
nevienodo stangumo, tai jie turi persikeisti
ir per tai ir pavidalas daiktų, nuo kurių tie
spinduliai atsimūša, bus negeras. Įdeikite
į vandenį lazda galu žemyn. Jums rodysis,
kad ji perlaizta: dalis lazdos esanti vande-
nyj bus nukrypusi nuo dalies kysančios iš
vandens. Jeigu mes atsisostime teip, kad
vandens paviršius būtų kaip veidrodžiu,
tai visai nematysime lazdos galo esančio
vandenį, bet galime matyti atsimušį ant
jo paviršiaus kaip veidrodyj galą kysantį
lauke. Perstatykite dabar žemės paviršių į-
kaiytą saulės spindulių. Jeigu nėra vėjo,
tai oro sluogsniai, besiglaudžiant prie že-
mės, pats labiau įkaista, išsiskiečia ir jų
stangumas bus mažesnis už stangumą virš-
tinių sluogsnų. Suprantama, kad žiūrėda-
mi į kokį nors daiktą per nevienokio stangu-
mo oro sluogsnus, jį pamatysime iškrypu-
siu, netokiu, kokiu yra ištikro. Gali pasi-
taikyti ir teip, kad mes matysime tik mažą
jo dalį, kitos visai nematysime, užtai pirmu-
tinė dalis atsimuš turinio mažesnį stangumą
oro sluogsnuose kaip veidrodyj. Kadangi
apsiaučiančioj mūsų žemė atmosferoj gali
būti oro sluogsniai ne vienodo stangumo, tai
kaip kada mažesnio stangumo sluogsniai,
kaip veidrodyj, atmuša pavidalus visokių
daiktų. Toks atsimušimas augstenuose oro
sluogsnuose visokių esančių ant žemės pa-
viršiaus daiktų gimdo eiles apsieiškimų va-
dinamų miraziais. Daugelis žmonių tankiai
praėina po tokius apsieiškimus ir jų visai
nepatėmyja. Patėmyjimui mirazių ne tik
reikia turėti geras akis, gerai matyti, bet ir
priprasti tēmyti visokius apsieiškimus, o
mes pro juos praėiname, visai jų nepatėmy-
jame. Bet kaip kokiuose atsitikimuose,
ypač kaip kokiuose mūsų žemės kraštuose
miraziai būva teip aiškūs, kad juos turi pa-
tėmyti ir nenorinti tēmyti. Miraziai ypač
tankiai, ir tai labai aiškūs, būva smiltynuo-
se Arabijos, Egipto, Sacharos tiruose. Mi-
raziai gali pasidaryti teipgi ant jurių, ezerų,
didelių upių paviršiaus, ant didelių kelių,
jurių pakrantėse, ant sausų lygumų, labiau-
siai gi ant smiltynų, arba ties jais. Papra-
stai jie pasirodo vidurdienyj. Atmosfera
tasyk kruta teip, kad horizontas vos būva
matomas. Apatiniai oro sluogsniai tasyk

Miraziai.

persikeičia į veidrodį, atmuša padidintus, iš-
kralpytus pavidalus visokių daiktų, kaip
tai: uolų, medžių augančių toli. Žiūrin-
čiam rodosi, kaipi kad matyti vandens pa-
viršių, kuriame atsimūša paveikslai daiktų
(Toliaus bus.)

OTTO CARQUÉ PAMATAS VISOKIAI REFORMAI.

Vadovas sveikatai, turtui ir laisvei.
Populiariškas raštas apie Klausimą Valgybos.
Su raštininko leidimu vertė
J. Laukis.

„Ar mūsų sekanti žingsnis bus rengtis į karę, Glaukonai, ar kaip?“
„Bus taip, kaip tu sakai.“

Idomu yra pastebėti, kad suviršum du tukstančiai metų atgal tokia didelė vėlė kaip Sokrates, jau susekė pradžia kaip karės, taip ligos ir visus žmonijos nelemumus kylant iš šito milžiniško blogo valgyti mėsą. Bet kaip mažai žmonių, matyt, supranta šią dieną, jog girtybė ir nupuolimas nėra niekas kitas, kaip išiega mūsų iškraipytų valgybiškų ir higieniškų papročių, jog skerdyklos yra vienvalinė versmė nedorumo, žiaurumo ir visų pasibaisėtinų piktadarysių, kurios gazdina žmoniją kuone be paliovos! Iš kitos pusės yra negalimi žmogui būti girtuokliu ir piktadėju, pradėjus jam gyventi su tikrai su gamta, kuris yra vienintelis kelias atnaujinti šanlydumą savyje. Bet draugija, vietoje stengtis pakelti šitas nelaimingas aukas netikro ar apeisto auklėjimo, dar daugiau puldo ir žemiau jas nežmonišku ir tankiai nuožmiu pasielgimu beprotnamūnė ir kalėjimūnė. Ar reikia tad stebėtis, kad šitos neišvengiamos įstaigos mūsų „garbios“ civilizacijos yra tik veisykloms didesnių perdėjimų ir piktadėjų?

Iškraipyti lytiškai instinktai žmogaus ir baidos ligos visuomet juos pasekančios yra teipgi tik pasekmėmis jo negamtisko budo gyvenimo.

Nežiūrint į skaitlingas knygas, kurios aprašo šitą svarbų dalyką, ir visą gero velykamą apipaziūdinimą, kurį galima gauti, tukstančiai vis kenčia nuo baisiausių perženimų gamtos tiesių, pasmerkdamie ne tik savo pačių gyvastis, bet teipgi ir savo vaikų bevilnei kovai su skurdu ir liga.

Teoretiniai pamokymai šiuose dalykuose gali būti labai naudingi, bet mes ne kiek nepasakysime per daug, tvirtindami, kad tik gryniant prie grynjantios valgybos gamtos puikių dovanų mes vieninteliai galime įsteigti geresnę ir grynesnę dorą. Kiekvienas kukdikis turi dievišką teisę prie kuogeriausio gimimo, kokį tėvai jam gali suteikti, ir šitas dalykas kas sykis labiau turi būti pripažintas, ypačingai tarp inteligentiškesnių ir pirmaviesnių žmonių. Susiziedimas pobūdžio kukdiko turi prasidėti kurkas pirma jo gimimo, jis turi prasidėti reformavimu savęs visų tų kurie nori įkūnyti savo gyvastį jų vaikuo.

Prakilnoj savo kovoj už neprigūlybę moteris įsieko dabar lygybės, bet ji išvys, kad ji vejasi paskui šmėklą; ji niekuomet negali atsiliuosuoti nuo sunkenybių, kaip ir vyras, tik per baliotą. Jei tą laiką, kurį ji dabar praleidžia niekystės mados, skaitymui slidžių novelių, kalboms ar nereikalingam virtuvės darbiui, ji pasvęstų tyrinėjimui bei įvykdinimui tiesių gamtos ir sveikatos, tai ji tuojaus galėtų atsiliuosuoti nuo daugelio vargų, kurie pripildo jos gyvenimą kančiomis ir sielvartais.

Mes niekuomet negalime laukti laisvės, jeigu pavadame savo tiesias ir rankas kitų, tolydžio paverdami save savo nelaimintingu gyvenimu. Laisvė iki šiol yra suprantama daugelio žmonių kaip nevaržomas užganėdimas jų pageidimų ir norų vietoje išliuosavimo savęs nuo žeminančių ir verginančių papročių. Tik visiškai suvaldydami savo gyvuliškus geismus ir pajautas mes galime atsiekti geresnės ir laimingesnės išlygas gyvenimo.

Be abejonės, daugelis yra varoma į pagailėtiną kovą už buvį stoka pragumo; bet tankiau buva neganėtinas vertinimas jo paties pajėgų, stoka išpažinties ir auklėjimo dieviškos kibirkštės, gamtos idiegtos žėdno žmogiskos esybės, kuri sulauko žmogų nuo klijimo į augštesnės gyvenimo viešpatijas. Per tukstančius metų jis buvo mindžiojamas ir žeminamas, kadangi jis žiūrėjo į „didžiąją nežinomą galybę“, kuri turėjo išgelbėti jį nuo viso pikto; jis įsiekojo savo Dievo visur, tik ne pas save. Žėdnas žmogus yra dalimi Augščiausios Išminties, kuri apima visatą, ir jis vienval, be atlydos auklėdamas savo protiškas bei fiziškas pajėgas išvys ant galo savo paties neapbrėžtą galybę ir galimystę.

Tukstančiai turi koki nors augštesnį gabumą, kurį priderantiai naudodami, jie greitai galėtų atsiekti susilyginimą, jei ne turėtų vietoje ką vilti savo dienas per nepergalimą, rodoši, kovą su skursna ir liga. „Ne savo žvaigždėmis, bet patys savimi mes esame valdiniai“, sako Shakespeare, — esame žodžius, kurie visuomet turėtų būti atmenami tų, ką teip noringai įsieko priežasčių savo nelaimių visur, tik ne pas save. Įstatymdaviški tikslai gali nuveikti daug pagerinimui mūsų sanlygų, bet vieninteliai tikrai ir patinkanti reforma yra ta, kuri yra padaryta mūsų pačiuose.

Reformos niekuomet negali pavykti jei daromos parlamentų, drausmiškų įstatymų ir taikos komisijų, jos turi prasidėti namie, mokykloje, urėde, dirbtuvėje, kadangi čia, o ne kitur klaidingai supratimai žmogisko prigimimo viešpatavo teip ilgai.

Dabartinė nervuojančioj kovoj už buvį žmogaus pirm viso ko turi būti mokinama, kaip priderantiai save užlaikyti, kaip pilnai išauklėti kūną ir dvasią ir vesti pilną ir naudingą gyvenimą, naudingą sau ir kitiems. Mokymas anatomijos, fiziologijos ir higienos turėtų būti svarbiausiu tikslu žėdno liaudinių mokyklų apšvietimo, kadangi mes vargiai galime laukti, idant žmonės mažai ar visai nieko nežinant apie sudėjimą savo kūno, galėtų užlaikyti fizišką ir protišką stiprumą savo ir savo vaikų.

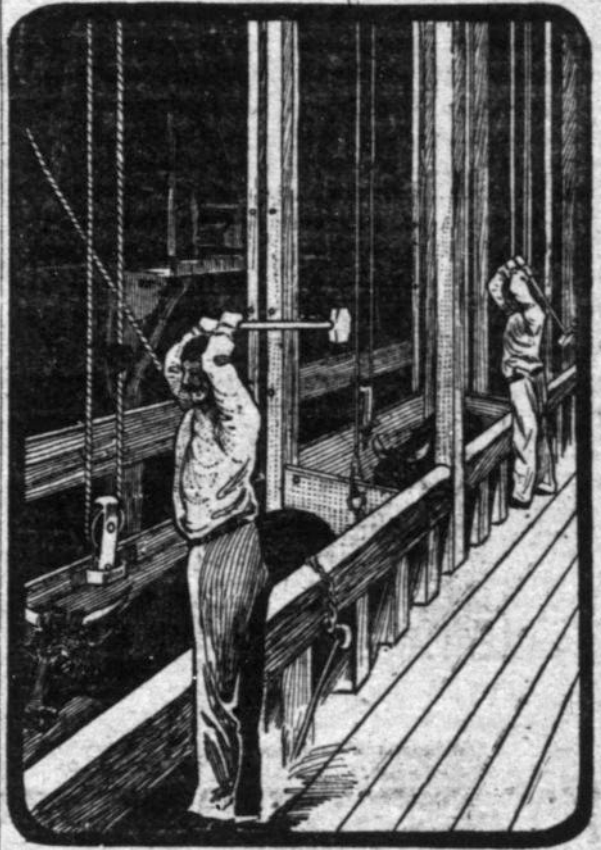
„Pažink pats save“, buvo girdu senovės protuolių, norėjusių save išaugstinti. „Pažink pats save“, — buvo maksima įbrėžta aukštesnės raidės ant priesakio šventnamio Delfuose ir žodžiai orakulo: „Jei pažintumei pats save, gyventumei laimingai“, yra lygiai teisingais šia dien.

Ant nelaimės, didelė dalis teip vadinamo apšvietimo šia dien tik apneigalina žmogų pasekmingai vesti kovą už buvį. Tukstančiai gaisina laiką tyrinėjami dalykus, kurie turi mažą ar visai jokios neturi vertės jiems ar kitiems.

Didžiausiu reikalu šio laiko yra pirm visoko geresnis saikas sveikatos ir doros. Gamta leido žmogui gyventi mažiausiai šimtą metų; jis turi plėtoti savo fiziškas ir protiškas pajėgas iki penkių dešimtų metų savo amžiaus ir užlaikyti jas mažiausiai per kitą penkiasdešimt metų. Bet suluginamai nedaug atsitikimų yra užrašyta žmonių drutumo amžyje septyniųdešimt metų. Pradėjus gi žmogui gyventi higieniškai, jis sveikas ir drutas sulauks dešimties metų ir šimto metų, arba trigubai tiek, ką dabar.

Augant pažindiai mūsų tikro padėjimo gamtoje, mes žiūrime su vyčia priesakinį laiką, kuomet gadyne blaivumo, gadyne sanitarinės reformos, gadyne prasto gyvenimo ir augsto manymo atgimdyt žmogų teip, jog jis išgyvens ant žemės šimtmetį ir daugiau, pildydamas didžiąją tiesą išsivystymo, kuris siekia prie augščiausio laipsnio fiziško ir protiško tobulumo žmonių veislės.

Mes vis dar stovime toli nuo šito idealo ir rodosi net, kad vargiai teisingesne iš amžiaus barbarybės, kadangi prasidedantis naujas šimtmetis tapo atžymėtas dviem skerdimo karėm, kurios yra teip be naudos, kaip ir pražūdingos ir puldantios savo pasekmėmis. (Karė anglų su burais pietinėje Afrikoje ir karė ispanų su kubiečiais bei filipiniais, į kurią įsimašė Suvienytos Valstijos Šiaurinės Amerikos ir dar ikišiol neužbaigę jos ant Filipinų salų. Vert.). Kol mes griežiamės už patrankų (armotų) ir kariškų laivų sutaukimui savo ginčų, tol mes statome save žemiaus žvėrių, kuriems liejimas kraujo yra tik budas užsilaikymo. Visokia gyvastis turi būti šventa žmogui ir jis neturi tiesos atlikti gyvastį jokiais su jausmu sutvėrimui ar tai žmogui ar gyvuliui dėl vieno tik smagumo užmušti ar dėl savo ypatingų mierių. Pas-

Skerdykla.

Vienvalinė versmė nedorumo, žiaurumo, ligos, užmušytės ir karės.

Pomona, dievė Vaisių.

Pomona, Dievė Vaisių.

Praskynėja sveikatos, laimės, saulydos ir visuotinos sandoros.

(Toliaus bus.)

IŠ VISUR.

Ant Prancūzijos parlamento susirinkimo, ministrų perdėtinis Clemenceau viešai apreiškė, jog jis yra socialistas. Nuo seniai žinomu socialistu yra ir viešų darbų ministeris Viviani. Taigi Prancūzijos dabartinę ministeriją ir galima vadinti socialistiška. Vokietijos socialistai pirma negu Prancūzijos susiorganizavo, bet čia dar nė vienas ministeris nedrįstų prisipažinti socialistu esąs; o jeigu išdrįstų prisipažinti, tai, išėjus socialistų pasiuntinių, kitų partijų atstovai, be abejonės, manytų, kad Vokietija nusėjęs jurių gėlmėse. Vienok Vokietijos parlamente daugiau yra socialistų pasiuntinių negu Prancūzijos parlamente, bet, matyt, Prancūzijoje ir ne socialistai protingesni negu Vokietijoje.

Policija susekė pravarde pasikėsinusio ant gyvasties Maskvos policijos viršininko vyriškio, kurį policijos viršininkas nušovė. Policija užtikrina, kad tai buvo Mazurinas. Revoliucionieriai vienok mano, kad tai buvo paties policijos viršininko įnagis ir visas pasikėsinimas buvo paties caro tarno parengtas pakėlimui jo nupuolusios įtekmas; jis jį nušovė, nors du policistai buvo suėmę ir jis pabėgti negalėjo, vien todėl, kad visa komedija neišeitų į aikštę. Pati bomba visai nebuvo pavojinga, pritaista su kuatų kokių revoliucionierių visai ne vartoja.

Kariškas sudas pasmerkė pakarti į ypatas, dalyvusias prie atėmimo pusės milijono rublių rando pinigų nuo kasieriaus Hermano Peterburge. Viskas buvo parengta, truko tik budelio. Žandarų viršininkas važinėjo po visus kriminališkus kalėjimus, kur laikomi užkietėję žmogžudžiai, siūlė jiems už pakorimą pasmerkty ne vien 100 rublių, bet ir visišką atleidimą, paleidimą iš kalėjimo, bet neatsirado nė vieno, kuris būtų panorėjęs budelio pareigas pildyti. Valdžioms neliko nieko, kaip sušaudyti pasmerkty. Kareiviai mat pildo ir tokias pareigas, kokių žmogžudžiai kriminalistai pildyti nenori.

Irkucke, 13 d. lapkričio, koksai vyriškis metė bombą į Siberijos jeneral-gubernatorių Rennenkampfą, bet bomba ne explodavo; gal ji tik pakėlimui jenerolo nupuolusios garbės buvo padirbta. Metęs bombą likosi suareštuotas ir kaip sako, bus atiduotas kariškam sudui, kuris be tirnėjimo galės jį pakarti ir tokiu būdu bus paslėptos paties jenerolo surengtos komedijos. Caro tarnai mat nė savo padėtojų gyvasties nesigaili.

Pulkas ginkluotų revoliucionierių užpuolė ant stacijos Pavlio geležinkelio Suchodniev, netoli Varšavos, ir užmušė žandą, išardė pinigines spintas ir su pinigais, kurių buvo nemažai, prasišalino. Po laiku jau išsiuntė kazokus gaudyti užpuolikus, bet tie, kaip paprastai daro, vietoj gaudyti kaltus, kurie turėdami ginklus, gali šaudyti, velia persekioji ir kankinti ramiai užsilaukančius, neturinčius ginklų gyventojus.

Mieste Bjorneborg, Finlandijoje, policija suėmė 50 skryninių su ginklais paskirtais Masklijos revoliucio-

nieriams. Į policijos rankas pateko teipgi siuntiniai su 118000 patronų. Iš viso buvo 298 siuntiniai, iš jų 243 perėjo policijos ne patėmyti ir, turbūt, pateko revoliucionieriams.

Masklijos žemdirbystės ministerija pagarsino jos surinktas žinias apie šiu metų uderėjimą svarbiausių javų Masklijoj: surinkta 15059-000000 svarų kviečių ir 38-615000000 svarų rugių, arba ant 9958000000 svarų mažiau negu buvo vidutiniškai. Taigi aiškus neužderėjimas Masklijoj, daug kraštų pasieks vėl badas.

Odesoj kariškas sudas negrinėjo bylą žandarų apkaltinto darbininko Isakovičiaus. Matyt karišką sudą veriantį oficialai buvo išdresniųjų. Jie pavadė sudą tirnėtojų iširti geriau apkaltinimus, kadangi sude apkaltinimai ne daro didyt. Užtai visiems oficialams kariško sudo jeneral-gubernatorių Kaulbars prišakė su visu pasitraukti iš kariumenės, atsistatindyti.

15 d. lapkričio iš Kronstadto tvirtynės išsiuntė į tolymausius užkampius Siberijos 157 kareivius Kronstadto garnizonu. Pagarsėjęs maskoliškas raštininkas Bunakov, už kokį ten jo parašytą straipsnį, likosi atiduotas nubaudimui kariškam sudui.

Už neiškabinimą vėliau 17 d. spalį (dienoj išleidimo caro manifesto) Varšavoj visi namai neišpliekė vėlavų likosi atiduoti policijos priežiūrai. Namų savininkai bijosi išieiti ant gatvės, kad nesuareštuotų ir neatidnotų kariškiems sudams.

Omske, Siberijoj, kadangi vyrai nenori tarnauti policistais, valdžios priverstos buvo policistais imti moteris. Daugiausiai tų su šėjonais policistų yra iš buvusių paslaptų šnipų, taigi ir pirma jau policijoj tarnavusių.

Iš Venesuelos atėjo žinia, jog prezidentas to krašto, Castro, pagarsėjęs susierziniškai su visais veik kraštais, apsirgo teip sunkiai, kad daktarai nužudė viltį jį nuo mirties išgelbėti. Prasidėjo čia maištai, sukilo dalis gyventojų po vadovystę Montilles.

Kariškas sudas Maskvoj nusprendė ant 10 metų kalėjimo dukterį jenerolo Benioviskio, buvusio jeneral-gubernatoriaus Amuro provincijos. Ji nužudė ranką laike eksplozijos dirbant bombą. Ji turi 24 metus ir labai graži.

Sugrįžo iš užrubežių į Maskliją ir Vitte, pirma sugrįžo Durnovo, kuriam Prancūzijos valdžios liepė išvažiuoti iš Prancūzijos, kadangi jis nesiliovė ir ten visokias intrigas varinėjęs. Vėja mat laukan iš kitų kraštų buvusius caro Mikalojaus ministerius.

Terp Ispanijos ir Prancūzijos padarytas sutarimas. Abudu kraštai nutarė išsodyti savo kariumenę Morokkoj, jeigu tas būtų reikalingas apgynimui kitų viešpatysčių ukėšų. Prancūzija parengė kariškų laivus, kurie laukia tik prisakymo plaukti Morokko pakrantes.

Kijeve susekė terp oficialų revoliucijinę organizaciją. Suėmė 4 aserų oficialus ir 3 pėkštiniųkų regimentų.

Paryžiaus sudas perskėrė grafiene de Castellane, dukterį amerikoniško milijonieriaus Gouldo, su jos vyru. Sudas grafienei pripažino tiesą ir vaikus auginti, tik be pritarimo tėvo ji jų negali iš Prancūzijos išvesti. Vyras nuo paties reikalavo sau alimentų po 50000 dol. ant metų, bet sudas jo reikalavimą atmetė.

Kadangi maskoliškas randas užrubežiuose ne gaus naujos paskolos, tai užsimanė namieje bandyti pasiskolinti 150 milijonų rublių. Kadangi bankieriai atsiskakė skolinti, tai randas kreipėsi prie stačiatikiško synodo, po kurio užsiura yra klioštoriai turinti labai didelius turtus. Klioštoriai pažadėjo parupinti didesnę dalį rando reikalaujamų pinigų.

Vindodoną, Austrijos sostapilę, atėjo žinios, buk Serbijos sosto įpėdinis, kunigaikštis Jurgis, gavo proto sumaišymą. Nieko tame teip įstabaus nėra. Istoriuoj netruksta faktų rodančių, jog ne syki ir tai ne vieno krašto viešpatiais buvo bepročiai; bepročių buvo ir Masklijos caras Jonas Baisius, ypač atsizymėjęs savo žiauriais darbais.

Kronstadte, Masklijoj, pabėgo 25 kariškos laivynės jurininkai, nuspręsti kariško sudo ant viso amžiaus prie sunkių darbų Siberijos kastynėse. Jiems mat, prieš išgabėnimą į Siberiją, daleidimo, po sargyba 16 kareivių, eiti į maudynę. Jie užmušė vieną sargą, kitiems atėmė ginklus ir persirėdę, pabėgo.

Peterburge policija padarė krata gyvenime pagarsėjusio revoliucionierio laikraščio „Osvobodzenije“ išleistojo, Petro Struve ir suareštavo jo pačią. Patsai Struve, sugrįžęs į Maskliją, išsizadėjo revoliucionierių, jo pati gi laikosi revoliucijinės dvasios.

Abisinijoj, mieste Addis Abeba pasimirė vienas iš svarbiausių to krašto kariumenės vadovų, Kas Mangaša, sunus buvusio Abisinijos ceariaus Jono. Jis savo laike pagarsėjo tuom, kad veik visai išnaikino Abisiniją įveržusią Italijos kariumenę.

Odesos kalėjime užgimė kalinių maištai. Kaliniai buvo padarę tunelį, kuriuom norėjo pabėgti, bet vienas iš kalinių tą paslaptį išdavė valdžioms. Dabar kalėjimą daboja kariumenė.

Prancūzijoje, kaluinių ožių medėjai, gletėryj Gebroulaz, 3300 metų augščiau jurių paviršiaus, rado kuną žmogaus, kuris leduose išgulėjo mažiausiai 20 metų. Kas yra negyvėlis, nežinia.

Ryme, rumuose Cafe Aragno, 14 d. lapkričio explodavo nesugauto vyriškio tyčia palikta bomba. Nors rumuose buvo daug žmonių, bet eksplozijos likosi sužalėtas tik vienas vyriškis.

Varšavoj, dėl suėmimo vieno mėsininko, sustraikavo visi mėsininkai ir per tai mieste pritruko mėsos. Dėl stokos mėsos buvo jau maištai. Dabar miesto gatves saugoja raiti kareiviai.

Republikos Chili kongresas užgryž atstatyti žemės drebėjimo išnaikytą miestą Valparaiso. Tam tikslui randas užtrauks paskolą 5 milijonų dolarių.

Rymo laikraštis „Osservatore Romano“ patalpino laisną popiežiaus į kardinolą Raspigli, kuriame popiežiaus prašo įvesti ypatingas maldas išprašymui santaikos bažnyčios surėdyme, kadangi dabar vienatiniu ginklu popiežiaus yra vien maldos. Iki šiol popiežiaus turėjo, ypač rytuose, paramą Prancūzijos, dabar gi ir Prancūzija jį apleidė.

Poznaniaus archyviskupas Stableski atsiskakė Vokietijos ciecorių, prašydamas daleidimo mokyti tikėjimo lenkų vaikų jų prigimtoj kalboj. Ciecorius vienok atmetė Stableskio prašymą kaip nesiduodanti išpildyti.

Prisakius karės ministeriui, likosi uždaryta Peterburgo kariška mediška akademija, kadangi mat jos studentus apėmė revoliucijinė dvasia.

Prancūzijoje, mieste Cannes, hotelyj du Parc, pasimirė dukte Amerikos didžturčio Rockefellero. Pasimirė ji, nuo apopleksijos.

Šiaurinėj Afrikoj, Algiero, užgruvo 16 darbininkų dirbusių Ain Smora švino kastynėse.

16 darbininkų, užgruvusių švino kastynėse Ain Smura išgelbėjo, visus dar gyvus atkasė.

Prancūzijos randas rengiasi kunigus, teip kaip visus ukėsus, priversti tarnauti kariumenėj.

Aušros Dr-tės prelekcijos.

Mokslas pakėlė žmogų augščiau už kitus gyvūnus, su savo išlavintu protu žmogus gali vadintis „Kariniumi viso sutvėrimo.“ Mokslas išlavino žmogaus protą, o išlavintas protas padarė visus išradimus. Nebūtų mokslo, gėturėtume geležinkelį, elektros, telegrafų, automobilių, orlaivų ir kitų įtaisų, palengvinančių žmogui atlikti visokius sunkiausius darbus. Tos visos įtaisos reiškia galybę! Taigi, mokslas yra gamtės dovanų, juo daugiau žmogus moka, juo augščiau jis stovi. Juo daugiau mokslinčių turi tauta, juo ji galingesnė! Su mokslinčiais keliai tauta, be mokslo vyrų ji žūsta! „Aušros“ draugystė šelpia einančią į augštesnius mokslus lie-tuvišką jaunomėnę, o ją turi šelpiti tauta. Užtai, remkite „Aušrą“, prisirašykite prie jos, didinkite jos įdą, o tuomi sudrutykite tautą ir pakelsite žmoniją! Be mokslo yra žmogus vergu, su mokslo kariu!.

Prelekcijos!

„Aušros“ draugystė kuopą Chicagoje parengia šią žiemą tris moksliskas prelekcijas.

PROGRAMAS PRELEKCIJŲ.

Pirmą prelekciją skaitys Dr. J. Kulis, „Apie išsivystymą gyvulių.“ nedėlio, 9 dieną gruodžio, 1906 m. Prasidės 8:30 po pietų.

Antrą prelekciją skaitys p. Šernas. Apie „Geografiją“, nedėlio, 13 dieną sausio, 1907 m. Prasidės 8:30 val. po pietų.

Trečią prelekciją bus, nedėlio, 17 dieną vasario, 1907 m.

Visos trys prelekcijos atsisbus p. T. Radavičiaus salėje, 945 33rd st., arti Šv. Jurgio bažnyčios.

Inėjimas ant kiekvienos prelekcijos 10c. ypatai. Perkanti visus tris tikietus ant visų trijų prelekcijų gauns juos už 25c.

Is Pottsville kalaimo.

Šitame kalėjime yra kelios lietuvių; pirmą jų buvo kelios dešimtys, bet dabar pasimazino. Schuyliko paviete lietuviai papuola į kalėjimą tankiausiai už girtybę ir muštynes.

Kalėjime yra ir lietuviškas knygynėlis, jame yra 92 knygėlių visokio turinio. Knygynėlis įsikūręs per prisidėjimą A. B. Strimačio ir kelių kitų ypatų iš Minersville, kaip tai: M. Mikolavičienės, J. Romanauco ir A. Čerkevičiaus. Laikraščiai pakanka, nes gauname: „Darbininkų Viltį“, „Vienybę L.“, „Kovą“, „Lietuvą“, „Kataliką“, „Saulę“ ir „Žvaigždę“. Skaitymo turime užtektinai, mums trūksta da pradžiamokslų, elementorių.

J. Šupaila,
County Prison,
Pottsville, Pa.

Pasiteisinimas.

Perskaitęs „Lietuvos“ No. 45 netikėtai radęs savo vardą paminėtą, negaliu praleisti nepasiteisins iš socialistų šulo man užmestų kalčių. Iš kur p. Žagaras sėmė žinią, buk aš, ir p. Žemantauskas, šulai S. L. A., bandėme organizuoti gaujas padaryti laike jo prakalbų — obstrukcijos? Gal žmonės sakė? Bet žmonės daug kalba išmislę, nebūtų daiktų, o argi visiems pliauskams galima tikėti ir dagi iš jų medegą raštams senti? Gal ir p. Žagarui ne visada būtų malonu girdėti, ką apie jį patį žmonės pliauskia. Bet aplesime pliaukškimus.

Aš gyvenu Waterburyje nuo 10 metų ir pirmą kartą išgirdau, kad čia būtų kas priešingas prakalboms. Čia girdėjo ir rengė daug visokių prakalbų, ir visos praėjo be jokių obstrukcijų. Jeigu man kūrto kalba nepatinka, tai aš bandau nurodyti klaidas per laikraštį. Bet aš pasakysiu kuomi „nusikaltau“. Aš norėdamas surasti vieną žmogų, užėjau į tūlą užėmę, arba barnį vieno sanario S. L. A., su sanariu socialistu. Gincas ejo apie „šulą Žagarą“. Socialistas rėkė, kad visi niekai, organizacijos niekai, visi laikraščiai Europos ir Amerikos tik šiukšlės, tik „Nauja Gaidynė“ ir „šulais Žagaras“ geri S. L. A. sanarių, laikraščių, pasakė: „o juos Žagaras tai šnipas, girdi, žiūrėk, visas mūsų organizacijos pažnuokia „Kovoje“. Aš, pažindamas abu gerai, įklausau savo triskatiki, užtardamas už p. Žagarą, kad jo šnipas negalima vadinti, nes juos nėra, greičiau trauku, nes iš juos mintis ant „Marso“ ir pasakiau, kad jam laikas paaiškinti savo „feljetoną“. Tai ir viskas. Šulą socialistų paėmė baimė, kad aš nesugadinau jų prakalbų. Net detektivą nusisamdė, ko dar čia niekada nebuvo. Aš kuo ramiau iškliausiu prakalbų, tik jų viens tvarkadarys, lakstydamas po svetainę, erzino žmones.

P. Žagaras teisinasi, buk norėjęs rimtos kritikos. Ar jam nepakako to rimtumo, kada plyšo Centr. Rev. Šelp. komitetas? Gal dar būtų nepasiviliojus kritika, jeigu laikraščiai nebūtų liovę talpinti. Ar p. Žagaras norėjo tą atnaujinti? Tą iš dalies jau ir padarė, bet kokia nauda iš to?

Ponas Žagaras, savo išvaizdimoje, randa nereikalingą prieglaudą kolonijai, ir sako, buk ne laikas apie

tai kalbėti. Aš negaliu sakyti, ar ji bus naudinga ar ne, bet argi šulį tame kalbėti? P. Žagaras buvo ant XXI seimo ir girdėjo skaitant kuopų įnešimus ir linkėjimus, kuriuose buvo reikalaujama ir aukauta įkurimui minėtos kolonijos. Argi gali šulai S. L. A. kuopų reikalavimus ignoruoti?

Bet šulni, matyt, nepakako iškuokimo organizacijų, tai prisikabino prie ypatų.

A. J. Povilaika.

Nauji Rasztai

Paskutiniai judėjimai Galicijos Rusinų, arba Ukrainiečių. Parašė St. J. Delevis. Išleista Lietuvos Demokratinės partijos. Tilžėje. 1906 m. 12 pusl.

Aprašo čia trumpai paskutinius judėjimus Galicijos rusinų ir jų siekius, kurie turi teip jau su lenkyste kovoti kaip ir lietuviai. Del vienokio lietuvių ir rusinų padėjimo reikia mums su jais geriau susipažinti ir labiau susidraugauti.

Parapija Apveizdos Dievo dar nepabaigė savo ergelių.

Galbut tik viena, visoje Amerikoje, yra Romos katalikiška parapija, „Apveizdos Dievo“ Chicagoje, kuri turi savo konstituciją ir Charterį. Kilus vaidams pereitą žiemą „Apveizdos Dievo“ parapijos bažnyčioje, kn. Steponavičia atstūmė nuo bažnyčios parapijos komitetą su jų Charteriu ir konstitucija, o pasirinko sau tokį komitetą, kuris „Charterio“ nę konstitucijos nereikalauja. Su atstūmtu bažnytinio komitetu, pasitraukė nuo bažnyčios ir tula parapijonų dalis. Kaip didelis skaitlius pasitraukusiųjų, tikrai sužinoti galime, vienog matyt kad prie kunigo liko užtektina parapijonų dalis, jeigu lig šiolai jis gali ten užsilaikyti.

Pasitraukusioji nuo kun. Steponavičiaus parapijonų dalis turi savo rankose Charterį ir konstituciją, bet kaip visur minėjom, pasilikusioji dalis, to nereikalauja. (I-dant lengviau suprasti apie ką čia eina kalba, pasitraukusius nuo kunigo, pavadinsime Charterine partija, o likusius prie kunigo, kuniginę partija.) Charterinė partija, remdamasi ant galybės Charterio, reprezentuojama „Apveizdos Dievo“ parapija ir parapijos naudai rengia balius, piknikus, fairus, ir surinktąjį pelną pasilaiko sau, o kunigui ir bažnyčiai iš to nieko nesikiria. Toks Charterinių pasielgimas, kunigo ir vyskupo akise, stačiai išrodė skriaudimu arba apvogimu bažnyčios, ir kad parskutinėse dienose charterinė partija parengė fairą ant parapijos naudos ir ten pradėjo rinkti dešimtus, tai Chicago Katalikiškas Vyskupas kreipėsi į sudą, reikalaujamas uždrindimo laikyti fairą charteriniai partijai. Iš vyskupo pusės stoji advokatas Cavette, o iš charterinės partijos advokatas Elliott. Po ilgų debatavimų ir diskusijų, vyskupas gavo viršų ant charterinės partijos. Sudas davė vyskupui „injunction“ priešais charterinę partiją uždrindamas charterinei partijai laikyti fairus, piknikus, balius ir mitingus vardan Apveizdos Dievo Parapijos.

Štai sudo išduotas uždraudimas (injunction):

Uždraudimas.

Valstija Illinois. Apskrityje Cook. SS. Žmonės Valstijos Illinois. Ypatoms: Mikui Jurgaičiui, Po-

vilui Bugvilioniui, Antanui Pečiukaičiui, Jonui Ustaičiui, Mikui Blažaičiui, Jonui Šymkui, Juozapui Matuliiui, Dominikui Pivarunui, Izidorui Stankaičiui, Pranciškui Valčauskui, Konstantinui Matuliiui, Augustui Orentui, Jeronimui Greičiui, Liudvikui Stankui, ir Apveizdos Dievo Lietuviškai Rymo Katalikiškai Parapijai, apskustiems ir Jūsų apgynėjams, sandarbininkams, agentams ir tarnams ir kiekvienam iš jų, kadangi tapo perstatyta jo mylistai Willard M. Even, vienam iš tiesdary viršausio teismo Cook apskrityje, viršminėtoje valstijoje, iš šalies Chicago Katalikiško Vyskupo Korporacijos, vienos ypotos skundėjos sulys jo paduoto rašto viršminėtam sudziai ir minėtame sudė priešais jaus, viršminėtas apskustuosius ir jungsia su kitais idant įzeisti skundėją, klindydami dalykus minėtus jo skunde, ir kad jaus pasielgimai ir darbai šioje vietoje yra priešingi ir gerai sauziniai. Ir kadangi viršminėtas sudzia turėdamas po ranka nusprendimą ant išdavimo uždraudimo pagal skundėjos prašymą. Todėl mes sutikmei su sudo nusprendimu ir sutikmei su skundėjos nurodymais jo paduotame skunde, aštriai prisakome viršminėtiems apskustiems ir kiekvienam iš jų ir kiekvienai ypatai viršui paminėtai ir kiekvienam iš jaus, kad jaus absoliutiskai liautumėtės darę koki nors „ferus“, piknykus ar ar susirinkimus. Kokio nebuk pavaldio varde Apveizdos Dievo Lietuviškos Romo-Katalikiškos Parapijos ar po kiokiu vardu, susidedančių iš virš paminėtų žodžių, kad liautumėte rinkę ar priimęti pinigų ar tavoris varde Apveizdos Dievo Lietuviškos Romo-Katalikiškos parapijos arba kokioje nors kombinacijoje šito varde, kad pasiliauti vadintis atstovais arba reprezentantais Apveizdos Dievo Lietuviškos Romo-Katalikiškos parapijos arba sukombinuotame varde iš žodžių virš minėto vardo, kuris suklaidintų supratimą žmonių arba sąnarių Apveizdos Dievo Lietuviškos Romo-Katalikiškos parapijos ir idant netikėti, kad pastarieji yra tikrais atstovais ar reprezentantais viršminėtos parapijos ir veikiate ant jos labo, pakol šitas guodojamas sudas, jo kanceliarijos posėdyje neisduos koki priešingų nusprendimų už nepaklausymą šio uždraudimo bausmę pagal teismo paliepimą.

Šerifas minėto apskrityje privalo šį išpildyti ir sugrąžinti savo laike ir tiesos formoje.

Liudininkas, Charles W. Vail, raštininkas minėto sudo ir peštis, togi Chicagoje, 19 diena Lapkričio mėnesio, 1906 metuose.

(Parašas) Charles W. Vail.

Charteris yra tai galybė, tiesa (prova arba įstatas) duodantis tiesą turintiems jį daryti tą viską ant ko jis yra išimtas. Apveizdos Dievo Pakurapijos Charteris davė tiesą tverti parapiją, valdyti ją ir naudotiesi iš jos pelno, ką turintieji jį ir darė. Vienok vyskupas gavo tiesą uždrausti jiems tuom charteriu naudotis. Jokiai korporacijai niekas negali uždrausti naudotis iš savo charterio tiesų tol, kol tų tiesų neperžengs.

Apveizdos Dievo parapijonai darė tik tiek, kiek jiems charteris leido, vienok sudas uždraudė jiems naudotis charterio tiesomis. Ant kokio sudas pamato pasiremdamas jiems uždraudė, sudam suprasti, nes mes sule nebuvome. Vienok manome kad uždraudimo pamatu bus šitas:

Mes jau pernai rašėme, kad Chicago Katalikiškas vyskupas turi vieną charterį ant visos dijecezijos, ar toje dijecezijoje būtų viena parapija, šimtas ar tūkstantis parapijų, jo charteris yra vienas ant visų. Tai jis turi monopoliją ant katalikiškų parapijų savo dijecezijoje, ir tokiu būdu negali gimti nauji charteriai to paties siektio, to paties charakterio ir konkuruoti su senu vyskupo charteriu. Jeigu Apveizdos Dievo Parapija savo charterin nebūtų įbrukusi žodžių „Romos Katalikų“, o tikėtai „Apveizdos Dievo Parapija“ gal vyskupas nebutų gavęs tiesos jos veikimo stabdyti, bet kada įbruko žodžius

„Romos Katalikų“, ant kokių bažnyčių ir parapijų Chicago vyskupas turi monopoliją, žinoma, sudas rado pamatą uždrausti iš to vardo pasinaudoti, nes tas varas jau nuo seniai Chicago vyskupystėje sucharteriuotas.

APGARSINIMAI.

Draugas visų.

Kaip kurie vyrai yra labai draugiški ir labai greitai uždraugis draugišką ryšį su kiekvienu patiktu žmogum. Tokie žmonės be jokio formalizmo perstatymo kalba ir juokauja draugijoje ir yra centru viso pasilinksminimo. Kiekvienas mėgsta tokius žmonis. Jie buna „gerais draugais“. Antra vertus, galima rasti žmonis, kurie yra šalti, atsitraukę, kurių būvimas draugijoje padaro nesmagumų, ir visa draugija yra kaip ko netekus, suirus. Toki žmonės neapkenčia suiegy — draugijos, ir draugija neapkenčia juos, vienok, daugume atsitikimų jie neturėtų būti barami. Toki žmonės yra ligoniniai. Jų grouliavimo sistema yra nesveikame stovyje. Jie negali linksmintis smaguami gyvenimu. Niekada nedaleisk įsiskūnėti kokiam nors nesmagumui ir surigimui, nes šelp tamista liki misanthropu (neapkenčijų žmonių). Vartok Trinerio Amerikoniskąjį Eliksvą Karščio Vyno prie pirmo ženklo nesmagumo ar ligos, netekimo apetito, apvilktio liežuvio, užkimsimo žarnų, nugaros gelimo, blyškumo, galvos skaudėjimo ir nerviškumo. Vaistas greitai atitaisys visą sistemą, kadangi jis tiesiog veikia ant grouliavimo organų, o per tai ir ant viso žmogaus organizmo. Vaistas pripildys arterijas, geru, grynų ir sveikų krauju. Gaunamas aptiekose, arba pas patį fabrikantą Juozapą Trinerį, 799 S. Ashland av., Chicago, Ill.

Laimingas ir dėkingas.

O dabar aš, Jonas Lazaras, negaliu užtylėti neapekelbės, kad mane išgydė nuo ligos, kuri per ilgą laiką nuolat kankino ir nors daugybę daktarų perleidau, vis buvo be pasekmės ir sveikatos nesugrąžino, o vartojant visokių patentuotus vaistus — vyvyns ir balzamą dar labiau nusilpino, kuris tinka geriaus mums kofas mazgot, negu žmogų gydyti.

Bet po visų perleistų karštųjų, suspaustas sopulių ligos, iš tikro kurią dastojau per savo jaunystės išdykumą nuo tokio laukinio papratimo, kurį nuo plemenišmo kau daryt. Tad visai be maž ko nesuvatijojau, bet šale to skausmas galvos su svaigimu kaip ir sunkumas ant krūtinių su skriplaviu mu ir vaikščiopanti skausmai po visą kūną ir sanarius ne išpasakytai kankino, o abelinas nusilpnėjęs teip buvo mane pakiręs, kad net prieš darbo netikau, per tai ne tik pasą savę nenekniau, bet net sau galą mistinau pasidaryti.

Vienok perskaitys apgarsinimą laikraštyje ir kad aprašau savo ligą ir kentėjimus Dr. Collins Medical Institutui ir jie prisiluntė valstus, kurie buvo specialiskai reikalingi ir sutaisyti, kaip man buvo paaiškinta, tai po vartojimo trijų dienų pasijutau, jog sveikata taisosi, o kaip suvartojau paskutinius, tai pasiliekau sveikas, net ne atmenu kada aš teip gerai fylinau — pasiliekdamas svei-

kas ir laimingas. Nors jau 4 nedėlios praėjo, bet jokio atsinaujinimo ligos ženklų nepasirodė. Galia kad iškart neatsiskankiau prie Dr. Collins Medical Institut, bučia jau būvęs senai sveikas ir dėkingas už sugrąžinimą to brangiausio skarbo, sveikatos, užtai dabar esu dėkingas ant visada — Specialistams ir Profesorui Institutui. Noriu kad ir kiti laikraščiai, mano šitą labai naudingą sėrgantams žinią nepraleisti nepagarsinę.

Su guodone.
Jonas Lazaras,
P. O. box 18,
S. Omaha, Neb.

Draugysčių Reikalai.

Balius.
E. St. Louis, Ill. Draugystė Sv. Jurgio tures savo paskutinį didžiausį balių, subotą, 24 d. lapkričio (Nov.) 1906 m. ant J. Joclaus sales, 537 Collinsville ave. Įsifoga vyrai su moteris 25c. Ant balius grajus pulki lietuviška muzika. Bus visokių grafių pasilinksminimų. Užprasome visus lietuvius ir lietuvaites ant šito muso balius, o visi bus tie ugaudinti.

Didelis Balius.
Chicago. Parapija Apveizdos Dievo tures savo balių ketverge (Thanksgiving Day), 29 d. lapkričio (Nov.), 1906 ant Freiheit Turners sales, 3417 So. Halsted st. Bus labai gera muzika ir kitoki pasilinksminimai. Užtai užprasome visus lietuvius ir lietuvaites ant balius kuokaltinliausiai susirinkti.

Prakalbos, Deklamacijos ir Šokiai.
Jersey City, N. J. D. I. K. Algirdo dr-tės parengė prakalbos su pasivakavimu, ketverge 29 d. lapkričio, (Nov.) 1906 m. ant svetainės po nr. 401 Henderson st., kampas 7th st. Pradės 2 val. po pietu. Įsifoga visiems dykai. Po prakalbų ir deklamacijų bus grafi muzika ir šokiai. Kalbėtojai ir deklamatoriai bus iš asetur. Pradžia senai laukiamą XXtojo šimtmečio pradžioje ir tikėjimas, kad tas naujas amliūs padarys ko nors naudingo, padarys žmones laimingus. Vienok laukiamas geras nelvyko, bet da pasiblogio. Šeši, pavėzdas, tevyne, Lietuvoj gaujos caro budelių žmones skorte-skierdžia, visur kraujas, lavonai ir gaisrai. Čionai „lailavės salyje“ telpi apibūdinti darbininkus geleiznių kapituliszka ranka ir kas-kart eina darbininku padėjimas blogy. Užtai pilsiam nurodymu tu nedorybiu priešasčiau ir kaip nuo to išsiliuosuoti yra azitos prakalbos parengtos, ant kurių visus nuolankiai kviečia.

Antras Maskarados Balius.
Seranton, Pa. Dr-tės Joakimo Leivaitės nuo 18 iki 22 metu senumo: aszturių 23 metu. Vistiek kokio tikėjimo tas privatiziskas dalykas. Turis užsidedas saliona ir biznis labai gerai eis. Noredamos dazlinoti daugiau, atsi-sraukti ant adreso:

A. J. Bakshar
P. O. Box 2
Kendall, Mont.

Pajieszkiojimai.
Pajieszkau savo draugu, Vincento Žia bio, Antano Biciiaus, Stepono Dantos ir draugos Onos Jauslytes. Visi Kauno gub., Seiaulių pav., Žagaras parapijos. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:

Joseph Ziabls
P. O. Box 4006 Johannesburg, Transvaal, S. Africa.

Pajieszkau savo draugu. Jono Riazkiaus, Kauno gub., Telsiu pavieto Al. Jiedžiū parapijos. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:

Konstantinas Noreikis
P. O. Box 129
Nashua, N. H.

Pajieszkau savo dades Jono Budrai, uo, Kauno gub., Raseiniu pav., Kelmio volosties, Manelikiu sodžiaus. 10 metu kalp Amerikoje, pirmiau gyveno Philadelphia, Pa. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:

Frank Guaitis
3015 Mary st.
S. S. Pittsburg, Pa.

Pajieszkau savo pusbrolio Juozapo Zimonto. Penki metal kalp Amerikoje. Paeina iš Kaimelio kaimo, Kidulig m., Naumiescio pav., Suvalkų gub. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:

Elzbieta Pocienka
4430 Hermitage ave.
Chicago, Ill.

Pajieszkau Alenos Jaudienaitės, Kauno gub., Raseiniu pav., 11 menses atgal gyveno Philadelphia, Pa. paskul isvaziavo, Chicago. Ji pati ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:

J. T.
1326 Pearl st.
Philadelphia, Pa.

Pajieszkau Lietuvaites apsiavedimul. senumo gali buti nuo 25 iki 30 metu. Myleciziau kad turetu keli centus, nes ir aszturiu keli centus. Gali atsiskrauti ir neturinti centu arba ir nasle, turinti pradžia gyvenimul. Atlauskais teiksia pristauti savo fotografija, nes kitaip negaus atsakymo. Adresas:

J. A. Lietuvai
314 Hamilton st. Grand Rapids, Mich.

Pajieszkau savo padystamui Juozapo Dukaviciiaus arba Melnikaviciiaus ir Kazimiero Dankanto. Abudu paeina iš Kauno gub., Telsiu pav. gyveno abudu Odosos mieste. Apie 6 metal kalp Amerikoje, p'rma gyveno apie Chicago. Turis labai svarbu reikala. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:

Salomeja Simoniete
1410 N. 10th st.
St. Louis, Mo.

Pajieszkau Antano Bogdan, 21 metu amžiaus: liesas, veidas asztikus ir paligas, nosis ilga ir dikoziai kumpa, gelavi plaukai, be usu, kalba lenkiskai ir angliskai nepergeriausiai. Kas man duos žinia apie jį, tam duosiu gera atlyginima.

Antanas Krovickis
25 Dayton ave.
Passaic, N. J.

Pajieszkau Frano Venckaus, Kauno gub., Seiaulių pav. Viekznos vol., Viekznos miestelio. Gyveno Skotijoje apie du metal, o paskul isvaziavo Chicago. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:

Enrik Raustis
Box 184
Riverton, Ill. Congomon Co.

Pajieszkau Jurgio-Grigo, Aleksandro Raskausko ir Juozo Leikos, Kauno gub., Vellonos parap., Pupkaiņu kaimo. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:

Jeronimas Raskauskas
Box 288
New London, Wis.

Pajieszkau Vinco Savickio, apie pedu augzscio, iszrodo kaip sulaudytas, nes diktal kuprotas, virsz 20 metu amžiaus: kalba pusiau dzukiskai ir mota bisiki lenkiskai; paeina iš Suvalkų gub., Kalvarijos pavieto iš Seinu, 3 metal kalp Amerikoje. Prastialnio iš ezion mane basiais nuskradudamas ant pinigų ir overkoto. Tegul apstaugoja žmones, ypac turinti jaunas mergaites. Kas man duos atsakancia žinia apie jį gaus labai gera uzmoskesti.

Juozas Mikulis
26 Anspach st.
Delray, Mich.

Pajieszkau savo brolio Jono Kenoculo birželio men. gyveno 153 Washington st. Seattle, Wash. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:

Peter Kenutis
Lakota Hotel
Chicago, Ill.

Pajieszkau savo draugo Feliksio Pralgausko, Kauno gub., Telsiu pavieto: apie 4 metal kalp Amerikoje, pirmiau gyveno East Fregal, N. J. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:

Jonas Vitoris
3261 S. Halsted st.
Chicago, Ill.

Pajieszkau apsiavedimul grazius lietuvaits nuo 18 iki 22 metu senumo: aszturių 23 metu. Vistiek kokio tikėjimo tas privatiziskas dalykas. Turis užsidedas saliona ir biznis labai gerai eis. Noredamos dazlinoti daugiau, atsi-sraukti ant adreso:

A. J. Bakshar
P. O. Box 2
Kendall, Mont.

Pajieszkau savo draugu Vladislava Lapsko, Kauno gub., 3 metus gyveno Silvertone, Anglijoje. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:

Ch. Krestin
745 N. Main st.
Montello, Mass.

Buvis didellai dekingu tam isz Brooktono lietuviu, kuris suteiks man adresa dr-ties szv. Roko virszininku, beje, prezidento arba sekretoriaus, pas kuriuos turis svarbu reikala.

V. S. Jokubynas
Rockford, Ill.

Padekavone visuomenei.
Dekavoju varde lietuviu Beno visuomeni už atlaikymą ant koncerto 18 d. lapkričio, 1906 m. telpei szirdingai aczių szv. Jurgio parap. chorui ir vedejui, vargamistrai, telpei ir tautieciui A. Bijanskui už leidima save suno ir dukters ant koncerto, kurie papozose koncerta ir atliko artistizka darba. Telpei szirdingai aczių lietuviams kurie atlaikė ant mineto koncerto ir pasaukavo keleto centu, matydami musu artistizka muzikalizska mokslu, p'rma karta atsilymejančius Amerikoje: mes ir gerai pasipelnome. Auku ant revoliucijos surinko \$1.45 per pirmą lietuviška koncerta po vadovystę Kaz. J. Filipaviciiaus. Su guodone Direktorius Beno Kaz. J. Filipavicius
3204 Auburn ave.
Chicago, Ill.

Padekavone.
Szirdingai aczių K. J. Filipaviciui už pulku koncerta, kuris atlaikavo 18 d. lapkričio, 1906, ant kurio buvo parengtas su didžiausia iszkilmingu ir augztu muzikalizsku mokslu, nes dar Amerikoje nebuvo ant mineto koncerto, buvo meliodijos visokių operu, solu ir dainu, telpei buvo choras parapijos Sv. Jurgio su giuamsmu, telpei atsilymejo kuogeriausiai, nes matyti kad lietuviška energija pradeda gyvucti Chicagoje. Su guodone K. Kalutis.

Ant Fardavimo.

Pigiai ant pardavimo salunas, hotelis ir buczerna, lietuviu ir lenku apgyventoje vietoje, atli galvju skerdynios, kito lietuviško ne lenkizsko biznosa nera. Priestais pardavimo — savininkas aplike palikimus Pensilvanijoje. Atlauskite adresu:

Joe Kozlovski
301 S. Steuban st.
Sioux City, Iowa.

Ant pardavimo sankrova valgomu dalku geroje vietoje, per septynis metus biznis iszdribtas tarp lenku, lietuviu, slovaku ir chorvatu; 84 kostumerial, kuriems reikia nuvezti. Parduku delto, kad turis kita bizni: viasas biznis už \$1700. Atlauskite adresu:

Fel. Nowacki
464 Pine st.
Kenosha, Wis.

Ant pardavimo lotai su astoria ir tvarpu. Atlauskite pas B. Klein
602 S. Union st.
Chicago, Ill.

Ant pardavimo geroje ir pieno paroduote. Atlauskite pas
602 S. Union st.
Chicago, Ill.

Ant pardavimo geri vargonai, už \$15 ir geri furniture labai pigiai, parsiuduo isz priezasties saviniko susiedimo. Atlauskite greitai, nes daugiau negarysiau.

F. Kampikievicz
237 W. 45th Place ant Wentworth ave.
Chicago, Ill.

Aukos reikalams revoliucijinio judėjimo Maskotioj.

AUKOS „LIETUVOS“ REDAKCIJON ATEJUSIOS.
Iz Lee, Pa. Ch. V. Vollius \$1.00.
Skiria L. S. D. P.
46 num. „L.“ pagarsintos aukos isz Virdina, Ill. tapo aukauju paskirtytos szitelp: \$3.00 kankinams ir \$10.00 L. S. D. P.

Iz Collinville, Ill. L. Radzvilas \$1; J. Valavicz, A. Vaitavicz, J. A. Damjonaitis, K. Paulaitis, A. Baltrusis, A. Cimbalas, J. Dzidolikas, A. Dzidolikas, J. A. Dzidolikas, J. Steponavicz, P. 50c; K. Dzidolikas, M. Dzidolikas, A. Sadaitis, M. Petraitis, V. Baltrusis, G. Ziuraskiene po 25c. Viso \$8.50. Skirios L. S. D. P.

Iz Springfield, Ill. Aukos revoliucijos nauda sudovantos 28 d. spalio per prakalbas, Skiriamos vien L. S. D. P. Aukavo aczi draugai: T. Galinis, V. Czernauskas, J. Brundza, J. Zvingilas, J. Zvingilas, V. Zvingilas, J. Dziulius, J. Raulaitis, M. Stasaitis, J. Molis, K. Domanevskis ir V. Butalis po \$1.00; S. Katkevicia, P. Katkevicia, D. J. Palsis, E. Pulnienė, V. Burba, A. Ziupnis, A. Zakas, M. Varasius, T. Kozas, J. Jonikas, J. Bakutis, A. Brazys, J. Butaitis, J. Villonczis po 50c; A. Lingys, J. Pestinkas, J. Tazeliuiskas, J. Marma, A. Petraitis, J. J. Jonikas, J. Marjonaitis, V. Mielakis, J. Venauskas, V. Jenukas, O. Stanickiene, O. Buzenienė ir J. Tazeliuiskas po 25c; A. Bazulius ir A. Klembaukas po 15c. Viso \$22.55.

Ant lezu atlauskia \$1.89, tai gi užmoketuvi svetaine ir už penkima pigiau: Pasirunciamas \$20.00.
Aukos surinktos per drg. Jona Zvingila: A. Marcinus ir J. Vanagas po \$1.00; V. Ancikas 50c; P. Barokas, K. Kasparas, K. Zibutis po 25c; J. Padvenkis 10c. Viso \$3.35.
Viso labo vykiu pasirunciamas \$24.01. Vietinio Lietuviu Rev. Szelp. Komiteto kasierius V. Czernauskas.

Aukos Serganciam rasztininkui. Iz Springfield, Ill. V. Czernauskas \$1.00; J. Marjonaitis, J. Klembaukas, M. Klembaukene, J. Klembaukas, J. Kriziczonas, Juozas Dziulius, J. Zvingila, P. Katkevicia, J. Grigalevicius po 50c; P. Klembaukas, J. Martinavicius, T. Kriziczonaitis, M. Gavienaitis, K. Lagunas, J. Marjonaitis po 25c; J. Adomaitis 30c; K. Szekutis, N. Szekutis po 10c. Viso \$7.40.

OFFICIAL PUBLICATION
Annual Statement of the
BANKERS SURETY COMPANY
of Cleveland in the State of Ohio, on the 31st day of December, 1905, made to the Insurance Superintendent of the State of Illinois, pursuant to law.

Capital.
Amount of Capital Stock paid up in cash \$500,000.00

Income.
Premiums received during the year 152,426.71
Interest and dividends 24,497.68
Profits from sale or maturity of ledger assets over book value 1,073.28
Amount received from all other sources 2,909.38
Total Income \$180,907.05

Expenditures.
Losses paid during the year 112,711.73
Investigation and adjustment of claims 4

